

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 2

May 2018

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	15
பெரிய காரியம்	18
அபெண்டா	22
The Life Divine – Outline	23
மனித சுபாவம்	32
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	35
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்	39
அன்பர் கடிதம்.	44
வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் வகையில் செயல்படும்	
சில ஆண்மீக உண்மைகள்	49
அன்னை இலக்கியம்	
ரூரு.	52

ஜீவியத்தின் ஒசை

ஐசீஐ

உள்ளத்தால்

உலகை

உருவாக்குவது

ஆண்மீகம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

கலப் டிவைன்

ஆங்கிலம்: லெஸ்லி ஜேக்கப்ஸ்
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 323

Para 3

The supreme Truth-aspect is an eternal, infinite, absolute self-existence.

It is a self-awareness, self-delight of being.

This founds all things, secretly supports and pervades all things.

This Self-existence reveals itself again in three terms:

Self, conscious spirit, and God or the Divine Being.

The Indian terms are more satisfactory.

Brahman the Reality is Atman, Purusha, Ishwara.

For these terms grew from a root of Intuition.

They have a comprehensive preciseness.

They are capable of a plastic application.

That avoids vagueness in the use.

It avoids the rigid snare of a too limiting intellectual concept.

II/2. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரக்ரதி, சக்தி

சுப்ரௌம் சத்தியம் எனும் அம்சம் சாசுவதம், அனந்தம், மற்றும் பூரண முழுமை வாய்ந்த ஒன்றின் சுய திருப்பு.

அது சுய விழிப்புணர்வு மற்றும் சுய ஆனந்தம் கொண்டது.

இது அனைத்தையும் நிறுவுகிறது, இரகசியமாக ஆதரிக்கிறது மற்றும் அவற்றைக் கடந்து உள்ளது.

இந்த சுய வாழ்வு தன்னை மூன்று நியதிகளாக வெளிப்படுத்துகிறது.

அவை பிரம்மம், விழிப்பு பெற்ற ஆன்மா மற்றும் தெய்வீக ஜீவன்.

இந்தியாவில் வழங்கும் சொற்கள் நமக்கு அதிக திருப்திகரமாக உள்ளன.

அவை ஆத்மா, புருஷா, ஈஸ்வரா என்பதாகும்.

இந்த சொற்றெராட்கள் உள்ளுணர்வின் மூலாதாரத்திலிருந்து எழும்பியவை.

அவை விரிவான மற்றும் துல்லியமான வரையறுப்பைக் கொண்டவை.

அவை நெகிழ்ந்த பயன்பாட்டிற்கான திறன் உடையவை.

இது அவற்றின் பயன்பாட்டில் தெளிவற்ற நிலையைத் தவிர்க்கிறது.

இது குறுகிய அறிவின் விடாப்பிடியான தன்மையைத் தவிர்க்கிறது.

The Supreme Brahman in Western metaphysics is called the Absolute.

But Brahman is at the same time the omnipresent Reality.

All that is relative exists in it as its forms or its movements.

This is an Absolute which takes all relativities in its embrace.

The Upanishads affirm that all this is the Brahman.

Mind is Brahman, Life is Brahman, Matter is Brahman.

Addressing Vayu, it is said "O Vayu, thou art manifest Brahman".

Man, beast, bird and insect, each separately is identified with the One.

"O Brahman, thou art this old man and boy and girl, this bird, this insect."

Brahman is the Consciousness that knows itself in all that exists.

Brahman is the Force that sustains the power of God, Titan and Demon.

It is the Force that acts in man and animal.

It acts in the forms and energies of Nature.

Brahman is the Ananda, the secret Bliss of existence.

It is the ether of our being.

Without it none could breathe or live.

Brahman is the inner Soul in all.

It has taken a form in correspondence with each created form it inhabits.

சுபரீம் பிரம்மம் மேல்நாடுகளின் தத்துவ சாஸ்த்திரத்தில் Absolute என்று வழங்கப்படுகிறது.

அதேசமயத்தில் பிரம்மம் எங்கும் நிறைந்துள்ள சுத்தியமாகவும் உள்ளது.

அதைச் சார்ந்துள்ள அனைத்தும் அதனுள் அதன் ரூபங்களாக அல்லது இயக்கங்களாக உள்ளன.

பூரண முழுமை பெற்ற ஒன்று அதைச் சார்ந்த அனைத்தையும் தழுவி நிற்கிறது.

உபநிஷதம் அனைத்தும் பிரம்மம் என்று உறுதி செய்கிறது.

மனம் பிரம்மம், வாழ்வு பிரம்மம், ஜடம் பிரம்மம்.

'இ வாயுவே நீ பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடு' என்று வாயு விளித்துரைக்கப்படுகிறது.

மனிதன், விலங்கு, பறவை மற்றும் பூச்சி ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக அந்த ஒன்றுடன் ஜக்கியமாகிறது.

'இ பிரம்மமே, நீயே இந்த முதியவராகவும், சிறுவன் சிறுமியாகவும், பறவையாகவும் இந்த பூச்சியாகவும் உள்ளாய்,' ஜீவியமாக அனைத்திலும் வியாபித்துள்ள பிரம்மம் தன்னை ஒவ்வொன்றிலும் அறிகிறது.

பிரம்மம் தன் வலிமையால் கடவுள், அசுரன், அரக்கன் இவற்றின் சக்தியைத் தாங்கிப் பிடிக்கிறது.

அது மனிதனிலும் விலங்கிலும் செயல்படும் ஒரு ஆற்றல்.

அது இயற்கையின் ரூபங்கள் மற்றும் சக்திகளில் இயங்குகிறது.

பிரம்மம் ஆனந்தம், வாழ்வில் மறைந்துள்ள பேரின்பம்.

நம் ஜீவனைச் சூழ்ந்துள்ள தூய வான்வெளி.

அதனின்றி ஒருவரும் சுவாசிக்கவோ அல்லது வாழவோ இயலாது.

பிரம்மம் அனைத்துள்ளும் வதியும் ஆத்மா.

அது உருவாக்கிய ரூபங்களோடு உண்டான தொடர்பால் அது உருவம் பெறுகிறது.

The Lord of Beings is that which is conscious in the conscious being.

But he is also the Conscious in inconscient things.

He is the One who is master.

He is in control of the many that are passive in the hands of Force-Nature.

He is the Timeless and Time.

He is Space and all that is in Space.

He is Causality and the cause and the effect.

He is the thinker and his thought, the warrior and his courage.

He is the gambler and his dice-throw.

All realities and all aspects and all semblances are the Brahman.

Brahman is the Absolute, the Transcendent and incommunicable.

He is the Supracosmic Existence that sustains the cosmos.

He is the Cosmic Self that upholds all beings.

But it is too the self of each individual.

The soul or psychic entity is an eternal portion of the Ishwara.

It is his supreme Nature or Consciousness-Force.

That has become the living being in a world of living beings.

The Brahman alone is, and because of It all are.

For all are the Brahman.

It is the reality of everything that we see in Self and Nature.

ஜீவன்களின் தலைவன் எனப்படுவது, தன்னையறியும் ஜீவனில் விழிப்பானது.

ஆனால் ஸ்மரணையற்ற பொருட்களில் விழிப்பாக உள்ளதும் அதுவே ஆகும்.

அவன் ஒருவன், அவனே தலைவன்.

இயற்கையின் பிடியில் உயிர்ப்பற்று இயங்கும் அனைத்தையும் தன் அதிகாரத்தில் வைத்திருப்பவன்.

அவனே காலத்தைக் கடந்தும், காலமாகவும் உள்ளான்.

அவனே இடம் மற்றும் இடத்தில் வதியும் அனைத்தும்.

அவனே காரண காரிய தத்துவம், காரணம் மற்றும் காரியம்.

அவனே சிந்தனையாளன், அவன் சிந்தனை, போர் வீரன் மற்றும் அவனுடைய வீரம்.

சூதாடியும் அவனே, சூதாட்டத்தில் எறியப்படும் பகடைக்காடும் அவனே.

அனைத்து சத்தியங்கள், அனைத்து அம்சங்கள் மற்றும் அனைத்து தோற்றங்களும் பிரம்மமே.

பிரம்மம் பூரணமானது, கடந்தது மற்றும் விவரிக்கவொண்ணாதது.

அவன் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த நிலையில் நின்று பிரபஞ்சத்தைத் தாங்குபவன்.

அனைத்து ஜீவன்களையும் ஆதரிக்கும் பிரபஞ்ச ஆன்மா.

ஆனால் அது ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவின் ஆன்மாவும் ஆகும்.

ஆத்மா அல்லது சைத்திய புருஷன் ஈஸ்வரனின் சாஸ்வத அம்சம்.

அது ஈஸ்வரனின் சுப்ரீம் சுபாவம் அல்லது ஜீவியம்.

அதுவே உலகில் வாழும் ஜீவன்களாகியுள்ளது.

பிரம்மம் மட்டுமே உள்ளது. அதனால் அனைத்தும் உள்ளன.

ஆகவே அனைத்தும் பிரம்மமே.

ஆத்மா, இயற்கை இவற்றில் நாம் காணும் அனைத்தும் அதன் சத்தியமே.

Brahman, the Ishwara, is all this by his Yoga-Maya.

By the power of his Consciousness-Force He puts out in self-manifestation.

He is the Conscious Being, Soul, Spirit, Purusha.

It is by the force of his conscious self-existence that he is all things.

He is the Ishwara, the omniscient and omnipotent All-ruler.

It is by his Shakti, his conscious Power, that he manifests himself in Time.

Through this Power he governs the universe.

These and similar statements taken together are all-comprehensive.

It is possible for the mind to cut and select.

It is possible to build a closed system.

That would explain away all that does not fit within it.

But we must take our stand on the many-sided statement.

This is in order to acquire an integral knowledge.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தானே ஆண்டவன் தனக்கெதிராக விளையாடுவதே லீலையின் இரகச்யம்.

எஸ்வரன் யோக மாயையால் இவையனைத்துமாக இருக்கிறான்.

தன் ஜீவியத்தின் சக்தியால் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான்.

அவன் தன்னையறியும் ஜீவன், ஆத்மா, ஆன்மா மற்றும் புருஷன்.

தன் விழிப்பான சுய இருப்பின் சக்தியால் அனைத்து பொருட்களாகவும் இருக்கிறான்.

அவன் சர்வ ஞானமுடையவன் மற்றும் சர்வ வல்லமையோடு அனைத்தையும் ஆளும் சர்வேஸ்வரன்.

தன் சக்தியால், விழிப்போடு கூடிய ஆற்றலால் காலத்தில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான்.

தன் சக்தியால் பிரபஞ்சத்தை ஆள்கிறான்.

இவையும் இவை போன்ற விவரங்களும் மிகவும் விரிப்பாருளானவை.

இவற்றிலிருந்து மனத்தால் ஒரு பகுதியை வெட்டி தோந்தெடுக்க மட்டுமே இயலும்.

அடைத்த அமைப்பை உருவாக்குவது சாத்தியம்.

அதனுள் பொருந்தாதவைகள் தாமாக விளக்கம் பெற்று அகலும்.

ஆனால் பல பகுதிகள் கொண்ட ஒரு கூற்றின் மீது நாம் நம் நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

இது பூரண ஞானத்தை அடைய உதவும்.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

எழுந்த எண்ணம் பேசப்படாமல் சாதிப்பதே சாதனை.

இம்மாதச் செய்தி

சாவித்ரி அஜீண்டாவில்
உரையாடலாகியது.

சாவித்ரி

Page 208: Each friend might turn an enemy or spy

எந்த நண்பனும் எதிரியாவான், ஒற்றனாவான்

- ❖ தொழுத கையுள்ளும் படையடங்கும்
- ❖ அணைப்பு ஆபத்தாகி உயிரை மாய்க்கும்
- ❖ வேதனையும், ஆபத்தும் பலியைப் பழிவாங்கும்
- ❖ பயந்த நண்பனிடம் பேசுவதைப் போல் மெதுவாகப் பேசுவார்கள்
- ❖ வேகமாகத் தெரியாமல் தாக்குதல் திடீரென எழும்
- ❖ பயம் இதயத்தை பல பக்கங்களிலும் கவ்வும்
- ❖ பயந்த பயங்கரக் குரலில் குரலெழுப்பும்
- ❖ காப்பாற்ற அபயக்குரால் எழுப்பியது, எவரும் பதிலிறுக்கவில்லை
- ❖ அனைவரும் அச்சமாக நடந்தனர், மரணம் அருகாமையிலிருந்தது
- ❖ உஷாராக இருப்பது வீண், பயன் தராது
- ❖ பாதுகாத்ததெல்லாம் பயங்கர வலையாயிற்று
- ❖ சந்தோஷ நிம்மதியளித்தது, வலிமைக்கு வலிமையில்லையெனச் செய்தது
- ❖ பெரும் விதியை புன்னகையுடன் ஏற்றுக்கொண்டதாயிற்று
- ❖ சமாதானமில்லை, நிம்மதியான ஓய்வுக்கு இடமில்லை
- ❖ தூங்க முடியாது, கையை நிம்மதியாக மடக்க இயலாது
- ❖ அது ஆச்சரியம் நிறைந்த போர்க்களம்
- ❖ அங்கிருந்தவர் தமக்கென வாழும் தகைமையுடையவர்

- ❖ அனைவரும் போர்க்கோலம் பூண்டனர், வெறுப்பே அனைவரும் உணர்வது
- ❖ பெரு நலனை நாடும் மனத்தை நாடி வந்தது
- ❖ சத்தியம் நாடு கடத்தப்பட்டது, இல்லையேல் அது ஒரு நாள் பேசும்
- ❖ இருளான இதயத்தை தன் ஓனியால் பாதிக்கும்
- ❖ தன் ஞானத்தின் பெருமை அவமானத்தை எழுப்பும்
- ❖ பழம்பெரும் அமைப்பு நிரந்தரக் கோளாறாகும்
- ❖ காட்சி மாறியது, அதன் பயங்கர மூலம் மாறவில்லை
- ❖ தோற்றத்தை மாற்றி வாழ்வு ஏற்கனவே போலிருந்தது
- ❖ அது இராஜ்யமற்ற தலைநகராய் விளங்கியது
- ❖ அரசன் அங்கில்லை, ஆயிரம் பேர் கூட்டமானார்
- ❖ பழம்பெரும் அஞ்ஞானம், பெருநகரமாயிற்று
- ❖ ஓனியையறியாத மண்ணில் அஸ்திவாரம் எழும்பியது
- ❖ தனித்து இருளைப்பெற்று, தனிமையில் நடந்தனர்
- ❖ தீமையின் பாதையில் மாறும் வழியை ஏற்க இசைந்தனர்
- ❖ தனக்காக வாழ், சொந்த வழியை மேற்கொண்டனர்
- ❖ பொதுவான பொய், தவற்றை வற்புறுத்த வேண்டி

ஐகீலைகீலை

ஜீவிய மணி

கெட்ட எண்ணம் வெட்கம் கெட்ட சுறுசுறுப்பு.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/56. தெளிவும் உதாரணமும் இணைவது பிரம்மம்.

- தெளிவு அறிவுக்குரியது.
- உதாரணம் முடிந்த செயலுக்குரியது.
- தெளிவினால் கூறும் உதாரணம் பிரம்ம ஞானம்.
- பூமி சூரியனைச் சுற்றுவது மனம் பெறும் தெளிவு.
- பூமி கோளம் என்பது கணிதம் கூறுவது.
- வான வெளியில் சென்றவர் பூமியைக் கோளமாகக் கண்டனர்.
- பூமி கோளம் என்ற தெளிவு மனத்தின் ஜடமான பகுதியை எட்டினால் அவர் கூறும் உதாரணம் கேட்பவர் மனத்தைத் தொடும்.
- சொல்பவருக்கு பூமி கோளமாக திருஷ்டியில் தெரியும்.
- Life Response-ஐ புரிந்தவர் தெளிவாகக் கூறுவார்.

பெம்பர்லியில் எழுந்த Life Response உதாரணமாகும்.

உதாரணத்தை உள்ளபடி தெளிவாக அறிந்தவர் அதைக் கூறினால் அந்த நேரம் நடக்க இருந்த காரியம் உடனே நடக்கும்.

- Mark Roberts தவறு செய்து விட்டான்.
செய்த தவற்றை உணர்ந்து விட்டான்.
Bank உதவி செய்ய முன் வந்தது, மறுத்து விட்டான்.
மனவிக்குச் சொல்லவில்லை, பிறகு கூறினான்.
அமீனா வந்து வெளியிலிருக்கிறான்.
Lufton உதவி கேட்டால் கிடைக்கும்.
கேட்பதில்லை என்பது முடிவு.
வெளியிலிருந்த அமீனா உள்ளே வந்து எழுதுகிறான்.
Mark உதவி கேட்க நினைக்கவில்லை.
தற்செயலாக Lufton வருகிறான்.

அமீனாவை அனுப்பி விட்டான்.

உதவியைக் கேட்காமல் கொடுத்தான்.

உடலை உணர்வு தொட்டால் Life Response தானே எழும்.

Life Response பிரம்ம ஞானம்.

உடல் தன்னை பிரம்மமாக வெளிப்படுத்துவது Life Response. பிரம்மம் என்றால் முழுமை.

செயல் முழுமையை எட்டினால் Life Response எழும்.

Mark காப்பாற்றப்பட்டான்.

உதாரணமும் தெளிவும் இணையும் நேரம் அன்னை சூழல், அன்னை ஜீவியமாகும்.

அது தெளிவும் செயலும் இணைந்ததாகும்.

- வாழ்வில் பிரம்மம் என்பது காரியம் கூடி வருவதாகும்.
- சர்க்கார் ரூபாய் 47,000 பெறுமான மனையை ரூபாய் 2300-க்கு எடுத்துக் கொண்டது.
- கலெக்டர் உத்தரவு போட்டார்.
- உத்தரவு டைப் ஆகிறது.
- ஒரு வாரத்தில் வரும்.
- மனைக்கு சொந்தக்காரர் செய்வதறியார்.
- இவர் அன்னையை தரிசனம் செய்தவர். அவருக்கு அது பொருட்டல்ல.
- அவர் மறக்கலாம், அன்னை நினைவில் வைத்திருக்கிறார்.
- அப்பீல் செய்ய வழியில்லை. செய்தால் நல்ல பதில் வராது.
- நிலத்தை வாங்கியவர் Ex-service Man.
- அவர்கட்கு விசேஷ சலுகையுண்டு.
- ஆபீஸ் பெல்லியில் உள்ளது, கடிதம் போக நான்கு நாளாகும்.
- விண்ணப்பம் செய்தார்.

● நான்காம் நாள் தந்தியில் பதில் வந்தது. மனை காப்பாற்றப்பட்டது.

● அன்னை ஜீவியத்தில் தெளிவும் செயலும் இணைகின்றன.

● அவர் அறியாவிட்டாலும் செயல் அதை அறிந்துள்ளது.

● சர்க்கார் பதில் எழுதும் பழக்கமுடையதல்ல.

● பதில் வருவது பெரியது.

● சாதகமாக வருவது கேள்விப்படாதது.

● எழுதிய தபாலுக்கு தந்தி மூலம் சாதகமான பதில் வருவது கேட்டறியாதது.

● இது பிரம்ம ஞானம்.

● Ex-Service-க்கு உரிமையுள்ளதை அறிவது தொடர்பு.

● அதை நம்புவது செயல்.

● அவை இணையும் பொழுது காரியம் கூடி வருகிறது.

● இங்கு தெளிவு உடையவர்க்கில்லை.

● வேறொருவர் தெளிவு பெற்றிருந்தார்.

● அவர் தெளிவை மனைக்கு உடையவர் ஏற்றது செயல்.

● சமர்ப்பணம் தவறாது.

● அவருக்கு அன்னையை தரிசனம் செய்தது நினைவில்லை. அதில் நம்பிக்கையில்லை.

● நம்பிக்கையில்லாதவர்க்கு நடந்த செயல் இது.

(தொடரும்)

ஒலிப்பேசு

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தேவையால் ஜடமான எண்ணமும், ஆசையால் பிராணனில் எண்ணமும், அறிவால் சீந்தனையும், ஆத்மாவில் மௌனமும் எழும்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

சிருஷ்டி தற்செயலாக எழுந்தது எனில் அதை அறிவுக்குப் பொருந்துமாறு விளக்க இயலாது. தற்செயலாய் நடப்பது உண்டு எனில் அறிவு எதையும் அப்படிக் கருதலாம். தன்னையறியும் சத்தியம் சிருஷ்டித்தது எனில் அதற்கு ஒரு நோக்கமிருக்கும். சுயமான சத்தியம் என ஒன்றிருந்து அது சிருஷ்டித்திருந்தால், அதன் உண்மை வெளிப்பட்டு பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகிறது எனில் மனிதன் அதன் வடிவமென்னாம். அதுவே உண்மையானால் நாம் அதைக் கண்டு அதாக மாறுவதே நமக்கு இலட்சியமாகும். அந்தச் சத்தியம் காலத்தில் வெளிப்படுகிறது. நாம் அந்தச் சத்தியமாவது இலட்சியம். தத்துவமாக இதை அறியலாம். அது நல்லது, பெரியது. நடைமுறையிலும் அறியலாம். இரண்டு வகையாகவும் அது செயல்பட்டு சந்திப்பது அன்பனுக்கு யோக வாயில் திறப்பதாகும். சத்தியம் என்பது உண்மை. சூரியன் உலகைச் சுற்றி வருவது நமக்கு உண்மை. விஞ்ஞானத்திற்கு பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருவது உண்மை. ஆன்மீக உண்மை இரண்டையும் கடந்தது எனில் நாம் எப்படி உண்மை பேசுவது? MLA லஞ்சம் வாங்குவதாக அனைவரும் கூறுவதை நாமும் கூறினால் அது உண்மையாகுமா? பொய்யாகுமா? 10 பேர் தம்மை 9 பேராக எண்ணினால் உண்மை எது? எண்ணிக்கை மனத்திற்குரியது. இந்த 10 பேரும் உடலால் வாழ்பவர். அவருக்கு ஒருவர் இல்லை என்பது ‘தெரியும்.’ அனைவருமிருப்பதாக அவரறிவது அவர்கட்டு உண்மை. உண்மை எது என அறியாத பொழுது, அறிய முடியாத பொழுது நாம் எப்படி உண்மை பேசுவது? இது பதிலளிக்க முடியாத கேள்வி. ஆனால் நாம் ஒருவருடன் பேசும்பொழுது உண்மையாகப் பேச முடியும். எதை மறைக்கிறோம். எதை மாற்றிப் பேசுகிறோம் என்பது தெரியும். அங்கு முழு உண்மையிருந்தால் அங்கு இப்பயிற்சியை ஆரம்பிப்பது நல்லது. பேசுவதில் உண்மை என்பது போல்

நினைவில், சிந்தனையில் உண்மை வந்தால் வாழ்வு பளிச்சென மாறும். மேலும் இன்றுவரை எந்தெந்த காரியங்களில் யார் யாரிடம் எப்படி உண்மை குறைவாக நடக்கிறோம் எனத் தெரியும். அவற்றை அறவே உடனே கைவிட வேண்டும். மனிதனுக்கு அந்தஸ்து முக்கியம். பெற்ற பட்டம், ஜாதி, குடும்ப உயர்வு, பதவி போன்ற இடங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்று முக்கியம். மனைவிக்கு வியாதி குணமாக, இரத்தம் ஏற்ற அனுமதிக்காத சர்க்கார் அதிகாரிக்கு அது முக்கியம். எப்படி என் மனைவி உடலில் வேறு இரத்தம் ஏற்றுவது என்ற தயக்கம். பால்ய நண்பர்கள் எனியவராக இருப்பதால் அவர்களைப் போய்ப் பார்க்க மனம் வருவதில்லை. வசதி குறைவால் கவரிங் நகை போட்டவருக்கு அது முழுப் பவுன் என மற்றவர் நம்ப வேண்டும் என்பது அவசியம். வருமானத்தைப் பிறர் கணிசமாக அறிய பொய் சொல்வதுண்டு. கோபம் வந்து அடக்கியவர் கோபப்படுவது தவறு என்ற இலட்சியமுடையவரானால் கோபம் வரவில்லையென பொய் சொல்வார். உறவினர் கிராமத்து மனிதரானால் அவர்களை உறவினர் எனக் கூறாமல் மாற்றிப் பேசுவார்கள். பரிட்சைக்குப் பின் மாணவர்கள் அனைவரும் எப்படி எழுதினாய் எனக் கேட்டால் 7 மார்க் வாங்குபவனும் நன்றாக எழுதினேன் எனக் கூறும்பொழுது அவன் சொல்வது பொய் என அவனுக்குத் தெரியாது. பெற்றோருக்கு எதிரான குணம் பின்னைகட்டுப் பெரும்பாலும் அமையும். இலஞ்சத்தைத் தீவிரமாக ஒருவன் எதிர்த்தால் அவன் தகப்பனார் இலஞ்சம் வாங்கியவராக இருக்கும் வாய்ப்புண்டு. இலஞ்சத்தை எதிர்ப்பவர் பலவகை: 1) தூய இலட்சியவாதி 2) செயல்படுத்த முடியாவிட்டாலும் பேசப் பிரியப்படுவர் 3) தான் வாங்கும் இலஞ்சத்தை மறைக்கப் பிரியப்படுவர் 4) பெற்றோர் ஊழல் பின்னைகளில் இலட்சியமானது 5) அதிகப்பட்ச ஊழல்காரர்கள் ஆர்வமாக மேடையில் இலஞ்சத்தை எதிர்ப்பர். சத்தியத்தைக் கருதினால் சத்தியத் திற்கும் மனிதனுக்கும் வெகு தூரம். Supermind என்பதை Truth Consciousness என வேதம் கூறிய சொற்களால் தான் கூறுவதாக பகவான் எழுதுகிறார். Truth என்பது சத்தியம். சத்தியம் Spirit

ஆுத்மாவின் புற வெளிப்பாடு, Consciousness எனில் தன்னையும் புறத்தையும் அறிவது. சத்தியம் ஜீவன் பெறுவது சத்திய ஜீவியம். மனிதன் தன்னை மனமாக அறிவது தவறு. தன்னைச் சத்திய ஜீவியமாக அறிந்து அதை வாழ்வில் நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்பது II/56 அத்தியாயக் கருத்து. மனம் அறியாமையின் கருவி. அறிவின் கருவியில்லை. அறியாமை சத்தியத்தை அறிவது சத்தியமாக இருக்காது. அதுவே உண்மையானால் நாம் எப்படி சத்திய ஜீவனாக முடியும்? நம் செயல்களில் முழுச் சத்தியத்தை நாம் கடைப்பிடிக்க முடியும். அதைச் செயல்படுத்த முடியும். மேதை இராமானுஜத்திற்குக் கணிதத்தைப் பயில வசதியில்லை. சென்னை, கும்பகோணம், நெல்லூர், சென்னை சர்வகலாசாலை, கும்பகோணம் கல்லூரி எனப் பல இடங்களில் மோதிப் பலனில்லாமல் போயிற்று. இராமசுவாமி ஐயர் கணிதம் M.A படித்தவர். பெடுடி கலெக்டராக திருக்கோவில்லூரில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டுப் போய்ப் பார்த்தார். பிறகு நெல்லூருக்குப் போய் ராமச்சந்திர ராவைப் பார்த்தார். மாதம் 25/- ரூபாய் அனுப்ப ராவ் சம்மதித்தார். அதைத் தொடர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் மாதம் 75/- ரூபாய் தந்தது. பெரிய மேதை ஒருவருக்குச் சிறு உதவி செய்ய அநேகரால் முடியவில்லை. இராமசுவாமி ஐயர் அகில இந்திய கணித சொசைட்டியை ஸ்தாபித்து அதன் தலைவரானார். எந்தச் சிறு செயலிலும் சத்தியம் தவறாமல் பேசலாம், நடக்கலாம். அது எவராலும் முடியும். இதைச் சிறிது சிறிதாக உயர்த்தினால் சத்தியம் நம் வாழ்வில் கணிசமாக வெளிப்படும். அது 10 சதவிகிதமே ஆனாலும் சத்தியம் பொய்க்கலப்பற்றது. சிஷ்யர்கள் பகவானை உலகப் பிரச்சனை, இந்தியப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் கேட்பார்கள். பகவான் ஏதேனும் செய்யக் கூடாதா எனக் கேட்பார்கள். ‘நான் Truth சத்தியத்தை உலகுக்குக் கொண்டு வர முயல்கிறேன்’ என்பார். வேறு எதிலும் அவர் நேரிடையாகக் கலந்து கொள்வதில்லை. நாம் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். அவற்றிற்கெல்லாமுடைய சத்தியம் உண்டு. அந்தச் சத்தியத்தை வாழ்வில் வெளிப்படுத்த முயன்றால் நாம் செய்வதைவிடச் சிறப்பாக இருக்கும்.

ஆண்டுதோறும் சில ஏழை மாணவர்கள்கு படிக்க உதவி செய்யும் தனவுந்தர் ஒரு ஸ்காலர்ஷிப் ஏற்படுத்துவது போல். அவரால் சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் ஏற்படுத்த முடியுமானால் அது தனிப்பட்ட உதவிபோல் பல மடங்கு ஏராளமான மாணவர்க்கு உதவும். எப்படி இதை நம் வாழ்வில் செய்வது? நம்மாலும் நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர் ஏற்கும் அதிகப்பட்ச சத்தியத்தை ஒரு சட்டமாக ஏற்று அதை அவர்களிடம் சிரிவர நிறைவேற்ற முடியுமானால், அது அந்த வட்டத்திற்குள் முழுப் பலனைத் தரும். நம் செயல்கள் பல மடங்கு பெருகும். கிளார்க் ஆபீஸரானது போல், சிறு வியாபாரி பெரு வியாபாரியானது போல் நம் வட்டத்திலுள்ள அனைவர் வாழ்வும் மாறும். பலனை விட சத்தியத்தைக் கருதினால் பலன் அதிகம். சத்தியம் உள்ளிருந்து வீறு கொண்டெழுந்து பெருகும். தொடர்ந்து வளரும். ஒரு கட்டத்தில் மேலிருந்து சிறு அளவில் சத்தியம் நம்மை நாடும். அதற்குச் சிறு அளவு, நமக்கு அளவு கடந்த பெரிய அளவு. Ascent of Truth என்ற கதையை அன்னை எழுதி படமாக வரைந்தார். அதை எடுத்துப் படித்தால் மேலும் நாம் செல்ல வேண்டிய பாதை தெரியும். முடிவு எப்படிப்பட்டது எனவும் தெரியும். அன்னையின் இலட்சியம், பாதை இவற்றைக் கூறும் கதையிது.

(தொடரும்...)

ஏஃகைஃபைஃ

ஈந் அரவிந்த சுடர்

சொல்லி சாதிப்பது சொல்பம். சொல்லாமல் சாதிப்பது அபரிமிதம். பெரும் சாதனைகள் சொல்லை எழுப்புவதில்லை. சாதனையை நாடாத ஆத்மா சாதனையின் மூலம். சாதனையை நாடாத ஆத்மா சாதிப்பது பிரம்ம சாதனை. சாதனை மனிதனுக்கு. சாதனை தேவையற்ற ஆத்மா சாதனையை ஏற்று சாதிப்பது சிருஷ்டி. மனித சாதனை வேதனையிலிருந்து மீள்வது. மனிதனில் தெய்வம் சாதிப்பது உடலின் சாதனை.

அன்பு, தெய்வீக அன்பு என்று இரண்டாகப் பிரிக்கிறார் அன்னை. நாமறிந்த அன்பை பிரியம் எனக் கூறுகிறோம். நாம் ஒருவர் மீது பிரியமாக இருக்க நம் செயல் அவருக்கு திருப்தி அளிக்க வேண்டும் என்பது நம் கருத்து. அது மனிதனுடைய பிரியம். அதே அன்பு தெய்வீக அன்பாக உயரும் பொழுது அந்த அவசியம் இல்லை. அடுத்தவர் திருப்திப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. தெய்வீக அன்புக்கு அத்திறன் உண்டு. பெறுபவருக்கு இயல்பான நிறைவு ஏற்படும். அதைத் தெரிந்தவரும் தெரியாதவரும் பொதுவாக உணர்வார்கள். அதை உணர முடியாதவருக்கு அதிருப்தி ஏற்படும். அதையும் கவனித்துப் பார்த்தால் அந்த அதிருப்தியை மீறி அவர் மனம் நிறைவு பெற்றதில் அவர் செயல் பூர்த்தியாவதைக் காணலாம். இக்கருத்துகளை மேலெழுந்தவாரியாகப் படித்தால் புரிவது போலிருக்கும். மனத்தில் தங்காது. மனம் இக்கருத்தைப் புரிந்து ஏற்றுக் கொண்டால் ஒரு புத்துணர்வு ஏற்படும். ஏமாந்த இளைஞர் விழித்துக் கொண்டது போலிருக்கும். அந்த நிகழ்ச்சியும் நடைமுறையில் அவன் வாழ்வில் நடக்கும். உதாரணமாக, Medical College சேர அதிகமான பணம் கட்ட வேண்டியளது தற்போதைய நாட்டு நிலைமை. அதை ஏற்றுக் கொண்ட மாணவன் தேவைப்பட்ட பணத்தைத் திரட்ட முயன்றால் அவனுக்கு ஒரு அன்பர் தெய்வீக அன்பைச் செலுத்தினால் அவன் உணராமலே இருந்தாலும் அந்த அட்மிஷன் பணம் கட்டாமல் பெறும் தகுதி இருப்பதை அறிந்து கொள்வான். இது விளங்குவதும் உண்டு, விளங்காமல் இருப்பதும் உண்டு. அதனால் Agenda படிப்பவர்கள் படித்ததை மனத்தில் இருத்தி புரிந்ததை ஏற்றுக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையில் சமீப காலத்தில் நடந்த செய்திகளை இந்தக் கோணத்தில் ஆராய்ந்து யோசனை செய்தால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, அதிகமாகப் புரியும்.

○❖○

மருயம் ஸ்ரீ அரவிந்தமும்

1	சிருஷ்டி	கடவுள் உலகைப் படைத்தார். கடவுள் உலகமானார்.
2	மனித இலட்சியம்	மோட்சம், பிறவிச் சூழலிலிருந்து ஆன்மா விடுதலை பெறுவது. மனித வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாகத் திருவருமாற்றுதல்.
3	பரிணாமம்	மரபு அறியும். இலட்சியமாகக் கொள்ளவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தத்தின் இலட்சியம்.
4	முறை	பகுதியானது. முழுமையான முறை அவசியம்.
5	ஜீடம்	ஜீவனற்றுத் ஆத்மாவின் ஆடை.
6	இறைவன் இருப்பதன் உண்மை	நிரூபிக்க முடியாது. அறிவுக்கெட்டாதது ஜீவியத்திற்கு எட்டும்.
7	பிரபஞ்சம்	பூமியைக் கடந்த லோகம். எது அழிந்தாலும் வாழ்விருக்குமோ அது முடிவானது.
8	பிரம்மம் (Self)	முடிவானது. முக்கியமான முழுமையின் பகுதி.

9	அசத்	பூஜ்யம், சூன்யம். சத்தை விடப் பெரிய ஜீவன், சத்தை உட்கொண்டது.
10	ஏகன்	அனைத்துமானவன். சர்வம் பிரம்மம் என்பதுடன் இணைய வேண்டும்.
11	கடவுள்	சிருஷ்டியில் கடவுளை அறியும். சிருஷ்டியிலும் பரிணாமத்திலும் அறிய முயல்கிறது.
12	இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்தல்	உடலாவில் வேத ரிஷிகள் பெற்றனர். சத்திய ஜீவியத்தில் பெற வேண்டும்.
13	எங்கும் நிறை பரம்பொருள்	பிரம்மம். பிரம்மமும் சிருஷ்டியும்.
14	மனித இலட்சியம்	மோட்சம். பிரபஞ்சமும் பிரம்மமும் இணைவது.
15	மனிதன்	மனிதன். பிரபஞ்ச, பிரம்ம, மனித அம்சமுள்ளவன்.
16	அகந்தை	மனிதனின் ஆத்மா எனக் கருதப்- படுகிறது. இடைப்பட்ட நிலை.
17	வேதாந்தம்	முடிவான ஆன்மீக ஞானம். முடிவான ஞானத்தின் கருவான வித்து.

18	சத்	சக்சிதானந்தமாகக் கருதப்படுகிறது. பகுதியானாலும், பகுக்கப்படாத சக்சிதானந்த முழுமையின் பகுதி.
19	சித்	முழு சக்சிதானந்தமாகக் கருதப்படுகிறது. பகுதியானாலும், பகுக்கப்படாத சக்சிதானந்தத்தின் முழுமையான பகுதி.
20	ஆனந்தம் (Bliss)	சக்சிதானந்தம். வளரும் ஆனந்தம், முழுமையான சக்சிதானந்தத்தின் பகுதி.
21	சத்திய ஜீவியம்	மரபு அறியும், பயன்படுத்தவில்லை. உலகைச் சிருஷ்டித்தது. பரிணாம இலட்சியம்.
22	மனம்	குதர்க்கமானது. பிரபஞ்ச சிருஷ்டிகர்த்தா.
23	வாழ்வு	பேய், விலக்கப்பட வேண்டியது. வளமான அனந்தமான சிருஷ்டிகர்த்தா.
24	ஐடம்	விலக்கப்படவேண்டிய ஐடமான உடல். சக்சிதானந்தம் - ஆனந்தமய ஜீவன்.
25	காலம்	காலம் மனிதனைக் கட்டுப்படுத்துவது - காலம், கடந்தது எனப்படும். ஆன்மாவின் அகம், நமக்குக் கட்டுப்பட்டது, 3 அம்சமுடையது.

26	இடம்	குட்சம் புறம். ஆன்மாவின் புறம்.
27	ஆத்மா (ஆன்மா)	பிரம்மனின் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த அம்சம். சத்தியத்தின் அனந்தமாக மாறும் ஒருமையின் அம்சம்.
28	புருஷா	பிரம்மனின் முடிவான அம்சம். பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தின் அம்சம்.
29	ஸ்வரஸ்	பிரளைத்தில் அழிபவன். பிரளைத்தை அழித்து வாழ்வை அற்புதமாக்குபவன்.
30	மாயை	பிரம்மத்தின் திறமை - இல்லாதது. பிரம்மத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தா - அபரிமிதமான சத்தியம்.
31	பிரகிருதி	ஜிடமான பிரபஞ்ச சக்தி. திறம்பட செயலாற்றும் தன்னையறியும் சக்தி.
32	சக்தி	பிரளைத்தில் அழிவது. சிந்தனையால் சிருஷ்டித்து, திறமையாக செயல்படுத்துவது.
33	சிருஷ்டி	எப்படி ஏற்பட்டது எனத் தெரியாது. பிரம்மத்தை வெளிப்படுத்துவது.
34	ஜீவாத்மா	அனந்தமானவை, சாஸ்வத-மானவை அல்ல. ஒன்றே, சாஸ்வதமாகப் பரமாத்மாவாவது.

35	ஏகன் பரமாத்மா	முடிவானது. பிரம்மத்தின் பகுதி.
36	ஆத்மா	புருஷன். சைத்திய புருஷன்.
37	இலட்சியம்	மோட்சம். திருவருமாற்றம்.
38	பிரம்மம்	அனந்தமான ஜீவன், தனக்குள் அடங்கியது. அனந்த ஜீவன், சக்தியாக வெளிப்படும்.
39	சிருஷ்டி	பிரம்மத்திற்கு எதிரானது. சிருஷ்டியே பிரம்மம்.
40	சத்தியம் (Spirit)	மனிதனின் உச்சகட்ட பகுதி. எதனால் சிருஷ்டியுள்ளதோ அது.
41	அனந்தம்	முடிவற்ற கண்டம். அனந்தமான வழிகளில் அனந்தமானது.
42	சாஸ்வதம் (Eternity)	முடிவற்ற காலம். காலத்திற்கும், கடந்ததற்கும் பொதுவானது.
43	ஜீக்கியம்	பகுதிகளின் தொகுப்பு. பகுதிகளையும், ஜீக்கியத்தையும் உட்கொண்டது.
44	உண்மை	பொய்யின் எதிரி. பிணக்கற்ற தோற்றம், ஆன்மாவின் புறம்.
45	நன்மை (Goodness)	தீமைக்கு எதிரானது. சத்தியத்தின் ஞானம்.

46	செயல்	ஞானயோகி விலக்குவது, கர்மயோகி நாடுவது. செயல் யோகக் கருவியாகும்.
47	அத்துவைதம்	இறைவன் மட்டும் உண்மை. இறைவனும், சிருஷ்டியும் இணைந்த பிரம்மம்.
48	வலியுறுத்தி எற்பது (affirmation)	பிரம்மத்தில் முடியும். எற்பதும், மறுப்பதும், சிறப்பான செயலும் பிரம்மத்தில் முடியும்.
49	பரோபகாரம்	நல்ல உயர்ந்த செயல். அகந்தை வெளிப்படும் வாயில்.
50	விரதம் (asceticism)	மோட்சம் தரும். இளம் ஆத்மாவுக்குரிய முறை.
51	பற்று	தடை. சாதனையாகத் திருவுருமாறும்.
52	பிறவி	வாழ்வின் முதற் புதிர். உடல் உருவாகும் பாதை.
53	உடல்	புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும். யோகத்திற்கு வலிமையான அஸ்திவாரம்.
54	புத்தர்	நிர்வாணம் எய்தினார். வாழ்வின் (Existence) மூலத்தைக் கண்டறிய மறுத்தார்.
55	காரணம் (causality)	காலம் இடமாகும் சட்டம். சிருஷ்டியின் இரகஸ்யங்களில் ஒன்று.
56	தியானம் (concentration)	சமாதியில் முடியும். சமர்ப்பணத்தை உருவாக்கும்.

57	சிருஷ்டியில் உச்ச கட்ட பிரம்மம் (Supreme)	அச்சிரப் பிரம்மம். எஸ்வரன்.
58	முரண்பாடு	எதிரான செயல்கள். உடன்பாடு.
59	இறைவன் (Divine)	தெய்வீகமானது. சிருஷ்டியில் தெய்வம் செயல்படும் வகை - பரிணாமம்.
60	இருள்	ஒளியற்ற நிலை. அடர்ந்த ஒளி.
61	மரணம்	வாழ்வின் முடிவு, வாழ்வின் இரண்டாம் புதிர். வாழ்வை நித்தியமாக்குவது.
62	தலைவிதி	மாறாதது, மாற்ற முடியாதது. மனித இலட்சியம்.
63	தர்மம்	இறைவனின் நியாயம். அதிகப்பட்ச பண்பை அதிகப்பட்சம் செயல்படுத்துவது.
64	பிரிவினை	முழுமையாகப் பிரிவது. அடிப்படையில் பிரிக்க முடியாதது. பிரிந்து தோன்றுவது.
65	கனவு	இல்லாதது. இருப்பது.
66	இரட்டை	இரு எதிரானவை தனித்தவை. அடிப்படையில் இணைந்து புறத்தில் பிரிந்து தோன்றுபவை.

67	பூமி	ப்ருத்வி, ஐந்தாவது பூதம். பிரம்மம் ஜட இருளாகத் தலைகீழ் மாறியது.
68	பூரிப்பு (ecstasy)	அளவு கடந்த சந்தோஷம் அடுத்த கட்டத்தில் மலர்வது. சாந்தி பூரிப்பைவிட உயர்ந்த நிலை.
69	அகந்தை	'சத் புருஷன்'. நடைமுறை செயலுக்குரிய வரைமுறை.
70	சக்தி (energy)	ஜீவியத்தின் செயலால் எழுவது. வாழ்வின் (Existence) சலனம்.
71	சமத்துவம் (equality)	எரிச்சல்படாத நிலை. அனந்த ஜீவியம்.
72	தர்மம் - ஆன்மீக தர்மம் (Ethics)	அனைவருக்கும் உரிய சட்டம். மனிதனுக்கு மட்டும் உரியது.
73	தீமை	பயங்கரமானது. பெரிய நல்லது.
74	ஐரோப்பா	உலக நாகரீகச் சின்னம். சிறு குழந்தையும் அழிக்கவல்லது.
75	தவறு (error)	கை தவறுதலாக நடந்தது. சத்திய வாயில்.
76	வாழ்வு (Existence)	சுயமான நிலையுடையது. பிரம்மம் சிருஷ்டியில் ஏற்கும் முதல் நிலை.
77	புறம் (external)	அகத்திற்கு எதிரானது. புறத்தில் வெளிப்படும் அகம்.

78	நம்பிக்கை (faith)	ஆன்மாவின் ஞானம். மனம் சத்திய ஜீவியத்தையடையும் நிலை.
79	பொய் (falsehood)	மெய்க்கு எதிரானது. மெய்யை விடப் பெரிய நிலை, மெய்யை வித்தாகப் பெற்றது.
80	அதிர்ஷ்டம் (fortune)	வாழ்வோடு சுமுகமாக இருப்பதால் அது தரும் பரிசு. அது வாழ்வைக் கடந்த வாழ்வில் (Existence) உள்ளது, பிரம்மம் முடிவாக ஈஸ்வர சக்தியான சத்திய ஜீவிய மகாசக்தியான அன்னை தருவது.

(தொடரும்)

ஒழிஜிஜீல்

காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

பிரதி மாதம் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று, சென்னை, அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30 மணிக்கு, மதர்ஸ் சர்வீஸ் சொசைட்டி நடத்தும் தியானக்கூடல் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. இதற்கான அனைத்துப் பணிகளையும், மாம்பலம் தியான மையம், மற்ற தியான மையங்களுடன் இணைந்து செயல்படுத்தும். அன்னையை மேன்மேலும் அறிய ஆவல் கொண்ட அனைத்து அன்பர்களையும் இந்த மாதம் 13/05/2018 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் கலந்து கொண்டு பயண்டைய வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

சத்தியமூர்த்தி நாடறிந்த தலைவர். பேச்சாளி. அவர் சென்ட்ரல் அசம்பிளியில் பேசினால் வைஸ்ராயும் நடுங்குவார். அவர் கீழே காமராஜ் தொண்டன். காமராஜாக்குச் சத்தியமூர்த்தியே காந்திஜி, கடவுள் எல்லாம். காமராஜின் பணிவு பூரணமானது. சத்தியமூர்த்தி யின் திருப்தி பூரணமானவுடன் அவருக்கு விநோதமாக ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. தொண்டனைக் கட்சிக்குத் தலைவனாக்கி, தாம் செயலாளராக இருக்க நினைத்தார். அதையே செய்தார். பணிவு பூரணமானால் தலைமைக்கு உயரும்.

முனிசிபல் சேர்மனுக்கு மணிவிழா கொண்டாடினார்கள். இவர் தம் கீழுள்ளவர்களை ஆதரிப்பவர், முன்னுக்குக் கொண்டுவர முயல்பவர். சேர்மன் கோர்ட்டில் ஸ்டாம்ப் வெண்டராக இருந்தபொழுது கோர்ட்டில் ஒரு பிராஸஸ் சர்வர் இருந்தார். சேர்மன் தம் நிலை படிப்படியாக உயரும்பொழுது, பழைய நண்பனான பிராஸஸ் சர்வரையும் தூக்கி விட்டார். அவர் கவுன்சிலரானார். மணிவிழா இதழில் கவுன்சிலர் “பெரிய அய்யா” என்ற தலைப்பில் சேர்மனைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினார். எனக்குச் சேர்மனைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. எனக்கு அவர் பெரிய அய்யா. அவ்வளவுதான் நான் அறிவேன் எனக் கட்டுரையை ஆரம்பித்தார்.

தொழிலதிபரான பழைய மாணவன் ஆசிரியரைப் பார்க்க வந்தான். அவர் வேலையாக அவருடைய வக்கீலிடம் அனுப்பினார். மாணவன் வக்கீலைப் பார்த்து ஆசிரியர் சொன்ன செய்தியைச் சொல்லும்பொழுது சில விளக்கங்கள் தேவைப்பட்டன. தெளிவாக அவற்றை எடுத்துக் கூறினான். வக்கீல் கேளை மறந்துவிட்டு, உங்களுக்கு எப்படி என் கட்சிக்காரரைத் தெரியும், உங்களுக்கும் அவருக்கும் என்ன உறவு? அவர் பேசுவது போலவே பேசுகிறீர்களே, அவர் கொடுத்த பயிற்சியா என்றார். ஒரு சில ஆசிரியர்கள் ஊரில் பெரிய பிரபலம் அடைந்து விடுவதுண்டு.

தினமும் 65 பைசா சம்பாதிக்கும் மாமனின் பிள்ளையை எடுத்து, பட்டப்படிப்புவரை படிக்க வைத்து அயல்நாட்டுப் பயிற்சியுடன் உத்தியோகம் வாங்கிக் கொடுத்த மாமனிடம் பையன் புதிய அந்தஸ்திற்குரிய பாணியில் பேசினான். மாமன் பெண் திருமணத்திற்கு இருந்தும், வேறு பெரிய இடத்தில் பெண் பார்க்கச் சொன்னான். மாமன் தான் செய்த உதவியைக் குறிப்பிடவில்லை. தகப்பனாருக்குப் பையன் போன்ற எண்ணம். பையன் தன் திருமணத்தைத் தன் ஆசிரியரிடம் பிராஸ்தாபித்தான். தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். ஆசிரியர் அவன் எண்ணம் தவறு எனக் கூட்டிக் காட்டினார். மாமன் மகளை மணக்கச் சொன்னார். பையன் ஏற்றுக்கொண்டு மாமனிடம் சொல்லி அவர் மகளை மணந்தான். அறிவுரை சொல்லித் தவற்றைத் திருத்தும் கடமையைச் சிலரால் செய்ய முடியும். இளைஞர்கள் அந்த உரிமையைச் சிலருக்குக் கொடுப்பதுண்டு.

Life Divine-ஐப் பலர் சேர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் முக்கியமானவரைக் குரு ஸ்தானத்தில் வைத்தார்கள். அவர் சமஸ்கிருதப் பண்டிதர். அவர் ஆசிரமத்தில் சேர்ந்து-விட்டார். பிறகு அவரைச் சந்தித்த பழைய நண்பர்கள் Life Divine படிப்பது மேலும் என்ன ஆவது என்று கேட்டார்கள். இவர்களுடன் இருந்தவருள் ஒருவர் பிரின்ஸ்பால். அவர் ஆங்கிலப் பேராசிரியர். “அவனை புதன்கிழமைதோறும் Life Divine நடத்தச் சொன்னேன் என்று சொல்” என்றார். பிரின்ஸ்பால் அவர் உயிருள்ளவரை குரு ஸ்தானத்திலிருந்தவர் சொல்லியதை அப்படியே நிறைவேற்றினார்.

பாதிரியார் பள்ளியில், தலைமை ஆசிரியர் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பழைய மாணவன் இராணுவ அதிகாரியாகி உயர்ந்த பதவிக்கு வந்துவிட்டான். இவரைப் பார்க்க வந்தான். வகுப்பில் நுழைந்து அவர் முன் மண்டியிட்டான். அதிகாரி நிலையைக் கடந்த மாணவனுடைய பக்தி இது.

தணிக்கை செய்ய வந்த DEO, தலைமையாசிரியருக்கு பழைய மாணவன் என்ற முறையில் சாங்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து தணிக்கையை ஆரம்பித்தார்.

மாநிலத்தில் Cabinet மந்திரி பதவி எதிர்பாராமல் கிடைத்தவர் இரண்டு மாலைகள் வாங்கிக் கொண்டு தலைமையாசிரியரையும், தன் வக்கீலையும் சந்தித்து மாலையிட்டார்.

அரசியல் தலைவர்களுக்கு அவர் சிஷ்ய பரம்பரை குரு ஸ்தானத்தைக் கொடுப்பதுண்டு. அவர் தலையாட்டினால் நான் ஆட்டுவேன், அவர் எழுந்தால், நான் எழுந்திருப்பேன் என்று மத்திய மந்திரி தம் அரசியல் தலைவரைப் பற்றிச் சொன்னார்.

சர்க்கார் அதிகாரி மேஜை மீது ஒரு கட்டு நோட்டை வைத்து வியாபாரி அவரை நோக்கித் தள்ளினார். அதிகாரி கோபமுற்று “எடு, நான் யாருடைய மாணவன் என நினைக்கிறாய்” என்று தன் ஆசிரியர் பெருமையை அங்கு நினைவு கூர்ந்தார்.

பெரிய அதிகாரிகளிடம் வேலை செய்பவர்கள் சிலர் அவர்களை குருபோல் ஏற்றுக் கொள்வதுண்டு. விஸ்வேஸ்வரையாவுக்கு மைசூர், பெங்களூரில் உள்ள தொழில் அதிபர்களில் பெரும்பாலோர் சிஷ்யர் போன்றவர்.

அடாவடி வழக்கு, பொய் கேஸ் போட்டவர் ஜட்ஜக்கு மேல் அதிகாரிகள் மூலம் நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுத்தார். எதிரியை வாரண்டில் பிடிக்கச் சொன்னார். ஜட்ஜாக்குப் பிரியமில்லை. சந்தர்ப்பத்தால் வாரண்ட வந்தது. ஜட்ஜ், எட்டாவது படித்த ஆசிரியர் இதையறிந்தார். பையனை சந்தித்து தவறு என்றார். வாரண்ட ரத்தாயிற்று.

C.P. இராமசுவாமி பல வக்கீல்களுக்குக் குரு போன்றவர். இவர் சென்னை நீதிமன்றத்தில் வழக்குக்காக, கட்டை எடுத்துக் கொண்டு நுழைந்தால் ஜட்ஜக்கள் எழுந்திருக்கிறார்கள். இனி நான் ப்ராக்ஷஸ் செய்யவில்லை, ஜட்ஜ் எவர் வந்தாலும் எழுந்திருப்பது சரியில்லை என்றார்.

காமராஜரின் அறுபது விழாவுக்கு இராஜாஜி மாலையுடன் வந்தார். காமராஜர் எழுந்து அவர் பாதத்தைத் தொடும் அளவுக்கு குனிந்து மாலையை வாங்கிக் கொண்டார்.

(தொடரும்)

ஒத்துப்பாடு

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Consciousness Responsibility

ஜீவன் ஏற்கும் ஜீவியத்தின் பொறுப்பு

வாழ்வனைத்தும் யோகம் என்பது பகவான் இலட்சியம். ஒரு அன்பர் யோகத்தை ஏற்று சாதகராக முடிவு செய்தால் யோக சட்டப்படி சமர்ப்பணத்தை முழுமையாக ஏற்று சாஸ்திர ஞானப்படி பெரு உற்சாகத்தால் மனித குருவைக் கடந்து inner voice அசரீரியால் வழிநடத்தப்பட்டு காலம் பூர்த்தி செய்யக் காத்திருப்பது முறை*. அது முதற் சித்திக்கு வழி செய்யும். அது அடிப்படை The Life Divine கட்டுரைகள் அஸ்திவாரமாவது போல் இந்த சித்தி யோகத்திற்கு அஸ்திவாரம்.

வாழ்வில் “பொறுப்பு” க்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. திறமை சாதிக்கும். பொறுப்பு சாதித்ததைக் காப்பாற்றி வளர்க்கும். பொறுப்புக்கு வாழ்வில் எத்தனை அம்சங்களுண்டோ அத்தனை அம்சங்களும் உண்டு. பொருளுக்குரிய பொறுப்பு, உரிமைக்குரிய பொறுப்பு, உயிருக்குள்ள பொறுப்பு, பொறுமைக்குரிய பொறுப்பு என வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் உரிய பொறுப்பு தனித்தும், இணைந்தும், தொகுத்தும் செயல்படும். எல்லா வகையான பொறுப்பையும் ஏற்கும் பரந்த மனம், தன்மை, பண்பு, பாங்கு அவசியம். நம் வீட்டு சைக்கிளை யார் தொலைத்தாலும் நஷ்டம் நமக்கு. இது நமக்கு நேரடியாக தொடர்புள்ளது. நம் தொழிலில் நம் கடமையைச் செய்தபின் கட்சிக்காரர் அவசரப்பட்டு நமக்குத் தொடர்பில்லாத நஷ்டத்தை அடைவதுண்டு. வக்கீல் கேஸை ஜெயித்துக் கொடுத்தபின் கட்சிக்காரருக்கு வேறொரு சொத்தில் வழக்கு வந்தால் வக்கீல் அதற்குப் பொறுப்பில்லை. மேற்சொன்ன சட்டப்படி அவர்

* இது போன்ற கட்டம் எழுந்தவுடன் இதற்குரிய கட்டுரையை எடுத்து இப்பொழுது படிப்பது அவசியம். “சாஸ்திர ஞானமும், குருவும்” என்ற கட்டுரை நேரடியாக உதவும்.

பொறுப்பு. கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் எந்தச் சட்ட பாயின்டை அலட்சியமாக விட்டு கேஸை ஜெயித்தாரோ, இந்தப் புதிய கேஸ் அதில் வருவது தெரியும். பள்ளியில் அன்பரான ஆசிரியரிடம் படித்த மாணவன் ஆசிரியரால் முதல் மார்க் வாங்கி, அதனால் சரித்திரப் பாடத்தில் குறைந்த மார்க் அன்று பெற்று, இன்று ஐந்து வருடம் கழித்து சரித்திரத்தில் M.A - வில் பெயிலானால் அன்பரான ஆசிரியருக்கு அப்பொறுப்புண்டு. சமர்ப்பணம் இன்று முழுமையானால் நமக்கும், நாம் எவருக்கு வேலை செய்கிறோமோ அவருக்கும் உள்ள குறைகள் தலைகீழே மாறி திருவருமாற்றத்தால் நிறைவு வளரும். இது உயர்ந்த கட்டத்தின் உச்சி. குறைந்தபட்சம் தவறு, குறை, இதிலோ, எதிலோ, இன்றோ, என்றோ எழக்கூடாது. இவ்வளவும் யோகம் குறைவற நிறைவு பெறுவதற்காகச் செய்வது. கைமேல் கிடைக்கும் பலன் இரண்டாம் பட்சம். முக்கியமில்லை. சொல்லப் போனால் பலனைக் கடந்த முறையும், முடிவான மூலமும் முக்கியம்.

பொதுவாக ஒருவர் அன்பரானால், அவர் வாழ்வு தனிப்பட்ட முறையில் வீட்டிலும், தொழிலிலும் சிறந்து உயரும். அதன் பலன் சட்டமூலமாக உடன் உள்ளவர்க்கும், ஊரில் உள்ள அன்பர் போன்ற அனைவர்க்கும் வரும். அது நம் செயல் சரியானது, எந்த அளவில் பலிக்கிறது என்பதற்கு அடையாளம். பலன் தொடர்ந்து வந்தபடி இருப்பதால் மனம் எதிர்பார்க்கும். யோகுத்தில் மனத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர்பார்ப்பை அடக்குவது கடினம். அடக்க முயன்றால் அதிகமாகும். மனம், அதன் sincerity உண்மை, பலனை விட்டகன்று, எதிர்பார்ப்பது சரியில்லை என அறிந்து ஆழத்தில் விலகினால், வாழ்க்கை எதிர்பார்ப்பதை அகற்றுவது, அன்னை அதன் ஆணிவேரில் எதிர்பார்ப்பை அழிப்பது கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். பல அம்சங்கள் நெடுநாளைக்குப் பின் தெரியும். ஏராளமானவை இருந்ததும், விலகியதும், விலகிய பாணியும், விலக்க அருள் செயல்பட்ட வகையும் தெரியாமலே போகும். இத்தனையையும் மீறி எஞ்சி நின்ற எதிர்பார்ப்புகள் 3% அல்லது 5% அல்லது 1/2% ஆணாலும் அவை 100% தொந்தரவு கொடுப்பதாகத் தோன்றும்.

செய்து சாதிப்பதும் செய்யாமல் சாதிப்பதும்

புலன்கள், அவற்றைச் செயல்படுத்தும் ஒடும் எண்ணாங்கள், ஆழந்த சிந்தனை, அவற்றை நம்பியுள்ள நம்பிக்கைகளைக் கடந்து மனத்திற்கு கற்பனா சக்தியுண்டு. அது வலிமையானது. கதாசிரியர் பெற்றுள்ளது. இவற்றை நாம் மனம் என அறிவோம். நான் அடிக்கடிக் குறிப்பிடுவது. இதைத் தவிர மனத்தில்

1. ஞாபகம்
2. முடிவு
3. நடுநிலைமை
4. பிரித்துணரும் பாங்கு
5. உடைார்

என பல முக்கிய திறன்கள் உள்ளன.

இவை அத்தனையும் சேர்ந்த மொத்தம் அறிவுக்குரியவை.

அவற்றைக் கடந்து மனத்திற்கே உரிய உணர்ச்சியுண்டு. அது பலமானது. அந்த உணர்ச்சிக்குரிய அறிவுக்கு தெளிவதிகம். இவ்வளவையும் கடந்து வந்தால் அங்குள்ளது,

- நெஞ்சு.
- நெஞ்சு என்பது இதயம். இதயம் உணரும்.
- இந்த உணர்ச்சிக்கு இதற்குரிய அறிவுண்டு.
- இந்த உணர்வின் அறிவில் தெளிவு பெற்றவன் பெரும் திறமையாளியாவான்.

(தெளிவு அறிவின் சாரமாகும். மூலம் எனவும் கூறலாம்)

இதைக் கடந்து உடலும் அதற்குள்ள அறிவும், உணர்வும் ஏராளம்.

- மனத்தின் அறிவைவிட நெஞ்சின் அறிவுக்கு பலம் அதிகம்.
- நெஞ்சின் அறிவைவிட உடலின் அறிவுக்கு பலம் செயலில் அதிகம்.

மனம், இதயம்-நெஞ்சு-உடல் ஆகிய ஓவ்வொன்றிற்கும் மனம், உயிர், உடல் என்ற உட்பகுதிகள் உள். அதாவது மனத்தின் அறிவு, உணர்வு, உடல் என்பதைப் போல் நெஞ்சின்

அறிவு, உணர்வு, உடல் உண்டு. உடலுக்கும் அறிவு, உணர்வு, உடல் உண்டு.

உ.ம் -

- மனத்தின் உடல் மூளை
- உயிரின் உடல் நரம்பு
- உடலின் உடல் உடம்பு

இவை தத்துவமாக முடிவின்றி வளரும். பொதுவாக அறிவு, உணர்வு, உடல் நம் மூன்று பகுதிகளுக்கும் உண்டு என அறிவது போதும்.

செயலைச் செய்து சாதிப்பதைவிட செய்யாமல் சாதிக்கும் பொழுது பெரும் பலன் எழும்.

(உ.-ம்) பெரியப்பாவிடம் படிக்கக் கடன் கேட்டுப் பெற்றால் பெரிய வெற்றி என்ற நிலையில் Silent Will மௌனமாக கேட்காமலிருந்தால் அவர் நாம் கேட்டுத் தருவதைவிட அதிகமாகத் தருவார்.

கேட்பதைவிட கேட்காமலிருப்பது யோகத்திற்கு உகந்தது என அறிந்து அதன்படி செயல்பட்டால், கடனாக வர வேண்டியது பரிசாக வரும்.

மேற்சொன்ன ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் (மனம், உயிர், உடல், உட்பிரிவுகள் உட்பட) இதுபோல்

1. செய்து சாதிப்பது
2. செய்யாமல் சாதிப்பது

என இரு கட்டங்களுண்டு. இந்த இரண்டாம் கட்டத்தை அதிகப்பட்சமாகவும். முதற்கட்டத்தை குறைந்தபட்சமாகவும் கொண்டு யோக சமர்ப்பணத்தை மேற்கொள்வது உசிதம்.

ஒலிஷைலை

(தொடரும்)

ஜீவிய மணி

பரோபகாரம் தவறான பலன் தராமலிருக்க அதை ஒரு பொதுத்திட்டமாக அமுல் செய்ய வேண்டும்.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

44. சட்டம் தனக்கு ஒத்தாவாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறவர் அவருடைய பணம் சம்பந்தமான செயல்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் record-ல் கொண்டு வர வேண்டும். பண விஷயமாகத் தகராறு எழுந்தால் இருக்கின்ற record-கள் தனக்கு சாதமாகப் பேசும். அவ்வகையில் பணம் நமக்குக் கட்டுப்படிருக்கும்.

மனிதன் சாமர்த்தியமாகச் செயல்பட விரும்புகிறான். சாமர்த்தியம் பலனை மட்டும் கருதும். நியாயத்தைக் கருதாது. நியாயத்தை முக்கியமாகக் கருத வேண்டும். ரெக்கார்ட் என்பது பொய் சொல்வதைத் தடுக்கும். மறதியையும் தடுக்கும். பண விஷயம் நம் மனதில் நம் அபிப்பிராயப்படி இருக்குமே தவிர உள்ளபடியிருக்காது. கற்பனைக்கு பண விஷயத்திலும் பெண் விஷயத்திலும் ஆர்வம் நிறைந்த திறமையுண்டு. பணம் 4,5 முறை பெட்டியில் வைத்தால் 40, 50 முறை வைத்ததாகக் கற்பனை கூறும். மனம் கற்பனைக்கு பண விஷயத்தில் உரிமை கொடுத்துவிட்டு நகரும். 15,000; 5000; 45,000; 100,000 பெட்டியில் வைத்தவர் அடுத்த நாளில் 300 தரம் அதை நினைத்து மேலும் பல முறை பணம் வைத்ததாகக் கற்பனை செய்து கற்பனையை உண்மை என்று கொண்டு 3-ஆம் நாள் முடிவில் பெட்டியில் 2,65,000 வைத்ததாக நினைத்து எடுத்து எண்ணிப்பார்த்து ‘திருடு போயிற்று’ என்று முதலில் திகில் அடைவார். அடுத்தாற்போல் வேறு எங்கோ வைத்து விட்டதாக பல இடங்களிலும் தேடி எரிச்சல் படுவார். அவர் எழுதி வைத்திருந்தால் 1,65,000-க்கு பதிலாக 2,65,000-ஐ எதிர்பார்த்து எழுத மறந்ததாக நினைப்பார். பணம் மனத்தை கற்பனைக்குக் கொடுத்து விட்டு, சந்தேகம், எரிச்சல் படச்செய்யும். இந்த நேரத்தில் record செய்த நம்பரை ஒத்துக்கொள்ள மனம் தயங்கும். தயங்குகிறதோ இல்லையோ record பேசும். அடுத்தவர் விஷயத்தில் குழப்பம்

கோளாறாகி, நம்மையே நம்பாதது போல் அவரை நம்பாமல் சண்டை எழும். மத்தியஸ்தம் பேசினால் ‘உலகமே அநியாயம்’ எனத் தோன்றும். இவ்வளவு குழப்பங்களுக்கும் காரணம் சுயநலம், பேராசை, கற்பனை செய்ததை நிஜம் எனக் கொள்ளும் மனப்பான்மை. வயது 50-ஐத் தாண்டியவர் ஓரளவு பணம் சம்பாதித்து கை மீதியாக இருந்தால், அவர் போன்ற பலரை நன்கு அறிவாரானால், நான் சொல்லும் உண்மை அவருக்கு விளங்கும். அவரும் பிறர் விஷயத்தில் தனக்குக் கொடுக்கும் சலுகையைத் தரமாட்டார். ‘நான் செய்வது சரி’ ‘பிறர் செய்வது தப்பு’ என்பது மனநிலை. மனிதன் தன்னை சுயநலம் என ஏற்பது உலகிலில்லாதது. எலிசபெத் டார்சி கடித்தைப் படித்து தன் குறையை ஏற்றதை ஆண்கள் செய்வது கடினம். பெண்களால், அதுவும் காதல் வயப்பட்ட பெண்களால் செய்ய முடியாது. அக்காரணத்தால் Pride & Prejudice பிரதானமான இலக்கியம். பண விஷயத்தில் பாதிப்பேர் வாங்கியதைக் கொடுத்ததாகக் கொள்வர். நினைவு உதவிக்கு வராது. 20 முறை சில்லரையாக 1½ லட்சம் வாங்கியவரை கொடுத்தவர் எவ்வளவு வாங்கினாய் எனக் கேட்ட பொழுது ‘நான் வாங்கவில்லையே’ என்றார். ஞாபகப்படுத்தியபொழுது ‘அவரும் ஐந்தோ பத்தோ வாங்கியதாக ஞாபகம்’ என்றார். பண விஷயத்திலும் பெண் விஷயத்திலும் ஞாபகத்தை நம்ப முடியாது. ஒரு பெண்ணை மணக்க விரும்பியவன் அவள் அதைக் கட்டாயமாக மறுத்ததை நாள்டைவில் மறந்து அவள் சம்மதித்ததாக நினைத்து தன் கற்பனையில் ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டு பிறகு அவளிடம் ‘என்னை ஏற்றுக் கொண்டபின் என் இப்பொழுது மறுக்கிறாய்’ எனக் கேட்கும் பொழுது அவள் பொய் சொல்வதாக நம்புவான். தான் பொய் சொல்வதாகத் தோன்றாது. Man is Vital. NOT Mental. மனிதன் உணர்வால் செயல்படுவன். உணர்வு பிரியப்பட்டதை உண்மை எனக் கொள்ளும். உள்ளதை உள்ளபடி உணர்வால் ஏற்க முடியாது. பண விஷயத்தில் record முக்கியம். பலரையும் எழுதிவைத்த ரெக்கார்ட் நம்ப வைக்கும். record-க்கு உயிருண்டு, ஜீவனுண்டு, ஆத்மாவுண்டு. நாம் தவறினாலும், ரெக்கார்ட் தவறாது. ‘நீ மறந்தாலும் உன் அருள் மறவாது’ என்ற சொல்

ஆன்மீகத்தில் உண்மை என்பது போல் ‘நான் மறந்தாலும் நான் எழுதிய record மறக்காது’ என்பது உண்மை.

45. வாழ்க்கை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர் எப்பொழுதும் தான் வாங்கிக் கொள்ளும் உதவியைவிட தான் செய்கின்ற உதவி அதிகமாக இருக்கும்படியான நிலையில் தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மனிதனுக்கு வாழ்வு முக்கியம். வாழ்வு பெரியது. மனிதன் சிறியவன். வாழ்வு மனிதனை உற்பத்தி செய்து வளர்த்து தன்னை விடப் பெரியவனாகி, தன்னை உயர்த்த அனுமதிக்கிறது. பெற்றோர்க்கும் பிள்ளைகள்க்கும் உரிய உறவு இது. பெண்ணிற்கு இந்த இடத்தை உலகம் இதுவரை தரவில்லை. கடைசி வரை அவள் ஒரு ஆண் மகனுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும். அன்னை அந்நிலை பரிணாமத்தில் முக்கியமாக மாறுவதைக் கூறுகிறார். பிள்ளைபெற ஆர்வம் உள்ளவரை இது உண்மை. பிள்ளையைப் பெற ஆசைப்படுவது உயிரின் மையம் உடலில் இருப்பது. ‘பெண் இரு விஷயங்களைக் கடந்தால் யோகம் செய்யலாம். 1) ஆணின் ஆதிக்கம் ஆழத்தில் ருசிப்பது. 2) பிள்ளை பெற வேண்டும்’. பெண் ஆத்மாவிலும் பரிணாமத்திலும் விடுபட்டால் அவருக்கு யோகம் பலிக்கும். யோகத்தில் பெண் ஆணைவிட அதிகமாக நன்றாக சிருஷ்டப்பாள் என்று அன்னை கூறுகிறார். ஆண்மகன் பெண்ணைச் சரண்டைய வேண்டும் என்பதன் அடிப்படை இதுவே. மனிதன் ஆத்மாவானால் வாழ்வு அவனுக்குக் கட்டுப்படும். தலைவர்கள், சிறந்த மனிதர்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆத்மாவின் சாயலை அறிந்ததால், வாழ்வு அவர்கட்குக் கட்டுப்பட்டது என்று பொருள். Life Response கொள்கை நமக்கு வாழ்க்கை கட்டுப்படும் என்று கூறுகிறது. Life Knowledge, Character of life வாழ்வு ஞானம், வாழ்வின் சுபாவம் என்பவை இந்தியக் கருத்துகள். மேல் நாட்டிலில்லாதவை. நாம் அதைக் கருதாமல் மேல் நாட்டைப் பாராட்ட விரும்புகிறோம். நம் மனம் வாழ்வின் ஆழத்தைத் தொடும் பொழுது வாழ்வு நம்மை ஏற்கும். நம் விருப்பப்படி செயல்படும், response தரும் என்பது Life Response.

விக்காம் எலிசபெத் ஆர்வத்தைக் கவர்ந்தான். டார்சி தன்னை அவளுக்குக் கொடுத்தான். அவள் அதை ஏற்கவில்லை, அறியவில்லை. பெம்பர்லிக்குப் போனவுடன் டார்சி என்ன கொடுத்தான் என்று புரிந்து கொண்டாள். உடல் தொடு உணர்வால் மட்டும் அறியும். பெம்பர்லி அவள் உடலைத் தொட்டுவிட்டது. தொட்டவுடன் மனம் மாறினாள். டார்சி நல்லவன் என்ற சொல் காதில் விழுகிறது. ஆசை டார்சி மீது வரவில்லை. பெம்பர்லி மீது ‘காதல்’ எழுகிறது. டார்சி வருகிறான். பிரியமாகப் பேசகிறான். தங்கையை அறிமுகப்படுத்த விரும்புகிறான். மறுநாள் அறிமுகப்படுத்துகிறான். எலிசபெத் டார்சியை மனதில் ஏற்க மனம் விக்காமை விட்டு அகல வேண்டும். விக்காம் மிஸ் கிங்கை நாடினாலும், லிடியாவுடன் ஓடிப் போனாலும் எலிசபெத் மனத்தை விட்டு அகலவில்லை. விக்காமுக்கு திருமணமானபின் அவள் மனம் அவனைக் கைவிட்டது. அவனைக் கடைசியாக ஒரு முறை காண விரும்பி தகப்பனாரை மனம் மாறி அவனை வர அனுமதி கேட்கிறாள். அவன் மானங்கெட்டவன். மானங்கெட்டவனானாலும் என் மனம் வரித்தவன் அவனே என்று உள்ளிருந்து அவளுக்குக் குரல் எழுகிறது. வெட்கம் கெட்டவனை விரும்ப அவள் கூச்சப்படவில்லை. வெட்கம் கெட்டவனையும் விரும்பும் மனம் என்னுடையது என்று அவள் பெருமைப்படுகிறாள். கடைசி வரை அவனுக்குப் பணம் அனுப்புகிறாள். பதவி உயர்வு வர விரும்புகிறாள். ஏற்ற வாழ்வு மனத்தைப் பற்றிக் கொள்ளும் வகை இது. இந்தக் கட்டத்தில் மனம் மாறினால் வாழ்வு நமக்குக் கட்டுப்படும். அக்கருத்தின் சாரத்தைத் தலைப்பு

பெற மறுத்து கொடுக்கும் நிலை வாழ்வை நம் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரும் எனக் கூறுகிறது.

இக்கருத்து வாழ்வின் ஆழ்ந்த இரகசியங்களில் ஒன்று. ஒருவர் அடுத்தவரை விரும்பினால் அடுத்தவர் வேறொருவரை விரும்புவது வாழ்வின் சட்டம். அந்த சட்டம் மாறி அடுத்தவர் தன்னை விரும்புவரையே விரும்பினால் ‘வாழுநம் எனும் செருக்கு’ என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். இதே உண்மையை நன்பரைப் பற்றியும் கூறுகிறார். என் மகள் எனக்குப் பிடிக்காத மனிதனைக்

கணவனாக ஏற்றால் அவர் மீது எனக்குப் பிரியம் எழு வேண்டும் என்பது வாழ்வைக் கடந்த உண்மை. வாழ்வைக் கடந்த உண்மையை மனம் ஏற்றால் மனம் மலர்ந்து ஆத்ம ஜோதி எழும். வாழ்வு கட்டுப்படும். நாம் செய்யும் காரியங்கள் நீரோட்டமாக தடையின்றி பூர்த்தியாகும். திருவள்ளுவர் நட்பிலும் திருமணத்திலும் - இரு முக்கிய கட்டங்கள் - இதைக் கூறுகிறார். அன்னை அதனடிப்படையில் அடுத்த கட்ட உண்மையைக் கூறுகிறார். தலைப்பு அதை நடைமுறையில் கூறுகிறது.

(தொடரும்)

ஒஜிஜெஜெஃ

ஜீவிய மனி

அன்னையை ஏற்றவர் கோயில் வழிபாட்டு மனப்பான்மையை விடுவதில்லை. அந்த முறை இந்த தத்துவம் பூரணமாகப் பலிக்க உதவாது. அதுவும் பலருக்குத் தடை. மனிதன் ஊருக்குக் கட்டுப்பட்டவன். அல்லது மனச்சாட்சிக்கு அடங்கியவன். இது நம் பரம்பரை. பகவான் மனிதனை ஆத்மீக மனிதனாகவும், பிரபஞ்ச ஜீவனாகவும், பிரம்ம ஜீவனாகவும் கருதுகிறார். மரபு, பரம்பரை, பழக்கம், வழக்கம் புது மனநிலைக்குத் தடை. ஆத்மா எனில் நம் ஆத்மா, ஒரு மனிதனின் ஆத்மா. அது மோட்சம் நாடினால் தன் ஆத்மாவுக்கு மட்டும் விடுதலையை நாடுகிறது. பகவான் கூறும் ஆத்மா பிரபஞ்சமும், பிரம்மமும் சேர்ந்ததற்குரிய ஆத்மா. சகல ஜீவன்கள், ஜீவராசிகள், ஜடப்பொருள்களின் ஆத்மா. அதற்கும் பகவான் விடுதலையை நாடவில்லை. ஆனந்தத்தை நாடுகிறார். அசைவற்ற நிலையில் உள்ள ஆனந்தம் (Bliss) அமைதியான ஆனந்தம். வளரும் ஆத்மா பரிணாமத்தால் பரிணாம வளர்ச்சி பெறுகிறது. அது பெறும் ஆனந்தம் பேரானந்தம். முழுமைக்குரிய அப்பேரானந்தத்தை ஒருவர் பெறுவது வளரும் ஆனந்தம் (Delight). ஒருவர் தான் பெற்ற வெற்றியைக் கொண்டாடுவது அவருக்கு மட்டும் சந்தோஷம் தருவது. ஆகஸ்ட் 15, 1947-இல் நாடு விடுதலைப் பெற்று 30 கோடி மக்களும் மனம் பூரித்து சுதந்திர தின விழாவைக் கொண்டாடியதை ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்தது bliss, delight-க்குரிய வேறுபாடாகும். அப்படிப்பட்ட ஆனந்தத்தை பிரம்மம் நாடுவதாகவும், அதை நாம் ஒவ்வொருவரும் பெறலாம் எனவும் பகவான் கூறுகிறார்.

அன்பர் கடிதம்

தங்களின் ‘பெரிய காரியம்’ நூல் வாசித்து வருகின்றோம். நூல் ’வாழ்வின் இரகஸ்யங்களின் புதையலாக இருக்கின்றது.’ உங்களின் நூல்களை வாசித்து அப்படியே நம்பி அதன்படி வாழும் நடைமுறை என்பது செய்பவருக்கு மட்டுமான பேரானந்தம். இவ்வானந்தம் அனைவரும் பெற விஷைந்து அன்னையின் குழந்தைகளாக மாறினால் பெறலாம். யாம் எம் வாழ்வில் பெற்று வருகின்றோம்.

அன்னையின் அருள் பெறும் வழிகாட்டியாக - ஒளி பொருந்திய பாதையாக உங்களின் நூல்கள் எங்களுக்கு அமைந்திருக்கின்றன.

‘மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்க பாதுகாப்பான அமைதியுள்ள வாழ்க்கை மட்டும் போதாது. அகவளர்ச்சி தேவை!’ என பூர்வீ அன்னை அவர்கள் சொல்லியுள்ளது போல் எங்களின் அகவளர்ச்சிக்காகவும் அன்னையின் பேரருளை உலகினர் அனைவரும் பெறவும் வாழ்ந்து வரும் உங்களுக்கு மிகக் நன்றி! மீண்டும் மீண்டும் நன்றிகள்!

‘சமூகம் தரும் கல்வியை ஸ்தாபனம் தரும்படி அமைப்பது புதுக் கல்வித் திட்டம். இன்று அதைக் கண்டு உலகுக்கு அளிப்பதைச் செய்யும் சேவை, New Technology செய்யும் சேவையை விடப் பெரியது. அதை ஆரம்பித்து விட்டால் அதற்கே சுயமான திறனுண்டு. சுயமாக வளர்க் கூடியது (Self-Creative). விதையைப் போன்றது, விதை தன்னுள் மரத்தைக் கொண்டிருப்பது போல் பிரபஞ்சம் தன்னுள் பிரம்மத்தைக் கொண்டுள்ளது என்பது புதையல்தான். சாதாரண ஆப்பிள் விழுவது நியூட்டனை மேதையாக்கியது என்பதும், அதன் வழி, மேதை எப்படித் தன் கல்வியைப் பெறுகிறான் என்பதை எவரும் கண்டுபிடிக்கலாம் என்பதும், அரசனின் முடிவை மாற்றும் பீர்பாலின் கதைகள் அந்த இரகஸியங்களைக் கூறும் என்பதும் பெரிய புதையல்தானே. இதனை ‘‘பெரிய காரியம்’’ ஆறு அல்லது ஏழு வரிகளிலேயே உணர்த்துவதே எதிர்காலத்தையே நிர்ணயிக்கும் புதையல் எனலாம்.

“நெடுநாளாகக் கல்வியைப் பற்றி நாம் கூறுவதை ஒரு நீக்ரோ கேட்பவர் மனதில் பதியுமாறு கூறுகிறார். அதைக் கண்டு சுத்திய ஜீவியம் வேலை செய்வதை நான் அறிந்தேன்’ என ஆசிரியர் கூறுகிறார். உலகம் பூர்வ அரவிந்தர் கருத்துகளை ஏற்படு ஆன்மீகப் புரட்சி. அதை உலகுக்கு அளிக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுவது பெரியது. கல்வித் திட்டம் மாணவர்களை எதிர்காலத்திற்குத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த நீக்ரோ பேச்சின் வீடியோ, மாணவர்களை 50 ஆண்டுக்கு முன் வாழுத் தயார் செய்கிறது என்பதே அன்னை அளிக்கும் புதையல். அடுத்த தலைமுறை சிறப்பான முறையில் வாழவும், பரினாம வளர்ச்சி பெறவும் இந்த சிறந்த திட்டம், குறிப்பாக நம் நாட்டில் நடைமுறைக்கு வந்தால் நாட்டின் அபரிமிதமான வளர்ச்சி நினைத்தே பார்க்க முடியாத புதையலாக எமக்குத் தெரிகிறதே. இதை எம்முள் விதைத்த உங்களுக்கு நன்றிகள்!

“உலகம் அறிந்த பெரிய தவறுகளைச் செய்பவரிடம் பேச வேண்டாம். உலகம் அறிந்த தெரிந்த நல்ல முறைகளைப் பின்பற்ற மறுப்பவருக்கும் ஆலோசனை கூற வேண்டாம். நாம் அதுபோலிருந்தால் அத்துடன் முன்னேற்றம் முடிந்து விடும்.” இது போன்ற உலகம் செயல்படும் விதத்தைக் கற்பிக்கும் தன்மையை உணர்வதுதான் அகத்தைத் தோண்டிப் பார்க்கும் புதையல்.

“இறைவனை மட்டும் நம்பி வாழ்வது தூய்மை” என அன்னை கூறுகிறார். தூய்மை அமைதியானது. அது பேரமைதி. தூய்மைக்குத் தன்னை அனுபவிக்கும் வேகம் எழுந்தால் அது புல்லரிப்பது அமைதி என சாவித்ரி கூறுகிறது. தூய்மையான மனிதன் தூய்மையை உற்சாகப்படுத்தி புள்ளாங்கிதம் அடைவது ஆன்மீக சாந்தி, அமைதியாகும். அவன் பார்வைக்கு உலகில் உள்ள பொருள்கள், நமக்கு விகாரமான பொருள்கள் உட்பட அழகாக்க தெரியும் என்பது சாவித்ரி. எழில் சிருஷ்டியின் இயல்பான உருவம். நாம் காணும் விகாரம் நம் மனத்தின் புலன் அறிவது. இவ்வெழில் ஆத்மாவின் புலனரிவது. அது திருஷ்டி. அது நம்பிக்கை. நம்பிக்கையை சாவித்ரி உயர்ந்த அறிவெழில் எனக் கூறுகிறது. மனித வாழ்வில் வளம் பெற அளவு தேவை.

அளவிறந்த நிலையில் வளம் பெற தெய்வ நிலை தேவை. அளவை ஏற்படுத்தினால் பூரணம் வளம் பெறும். நம் வாழ்வில் அழகாகத் தோன்றுபவை அங்கு தெய்வீகமானவை என்பதும் சாவித்ரி கூறுவது. தூய்மைக்கு எல்லாமே அழகாகத் தெரியும். அது நம்பிக்கை என்றும் கூறி, ‘அருள் வாய்ப்பாக வருகிறது, பெறுவது அன்பர் மனநிலைக்குரியது’ என்பதை அன்பர்களாகிய நாங்கள் கடைப்பிடித்து அதன்படி வாழும் பொழுது வாழ்வு தெய்வ நிலையை அடையும் என்பதும், இந்தக் கோட்பாடுகளின் வழிகாட்டுதலில் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வது தேவை என எடுத்துக் காட்டுவதே புதையல்.

‘எது உயர்ந்தது எது தாழ்ந்தது என நினைத்தால் சமுகம் குறையும். பலன் கரையும். எல்லோருக்கும் திறமையுண்டு. எல்லோருக்கும் தெரியாததுண்டு. தெரிந்ததைப் பாராட்டிப் பயன்படுத்துவது திறமையான நிர்வாகம். விதி அஞ்ஞானத்தின் சத்தியம் (Fate Is The truth of ignorance) என்பது சாவித்ரி. Time என்பதை அதனுடன் சேர்த்தால் Fate Is The truth of ignorance in Time, விதி காலத்தில் அஞ்ஞான சத்தியமாகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் சத்தியம் உண்டு. அது அஞ்ஞானத்திற்கும் உண்டு. அது காலத்தால் வேறுபடும். அக்கருத்தை Space இடத்தில் காண வேண்டுமானால் அதன் சத்தியம் எது? இடத்தில் அஞ்ஞானம் பிரிவினைக்குட்படுவதால் தனித்து இருப்பது என்றாகும். Separation Is The truth of ignorance தனித்து செயல்படுவது அகந்தை, Ego. எனவே Ego Is The truth of ignorance in Space ஆகும். இடத்தில் அஞ்ஞான சத்தியம் அகந்தை’ என்பது புதையல். மனிதன் ஒவ்வொரு பொருளையும், சுக மனிதனையும் இந்த உயர்ந்தது - தாழ்ந்தது, சிறந்தது - குறைந்தது, நல்லது - கெட்டது என்னும் பழக்கத்தின் முன் முடிவான கருத்துக்கோடுதானே வாழ்கிறான். அதைத் தெளிவாக விளக்கக் கூடிய, நம்மிடமிருந்து வெளியேற்ற வேண்டிய கருத்துகள் எல்லோருக்கும் புதையல்தானே.

கம்யூனிஸ (CPI - ML) இயக்கத்தில் தீவிர செயற்பாட்டில் இருந்து கொண்டே, திரைத்துறையிலும் இயக்குனராகச் செயல்பட 1997-ல் சென்னையில் குடும்பம் குடியேறினோம். எமக்கு 03-02-2001-இல் இரயிலில் பயணம் செய்யும் பொழுது

விபத்துக்குள்ளாகி, அதே இடத்தில் எம் வலது கால் முட்டிக்குக் கீழே துண்டிக்கப்பட்டு, உயிர் பிரியும் நிலையில் பொதுமக்களில் யாரோ சிலரின் முயற்சியால் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு, உயிர் பிழைக்குமா - பிழைக்காதா என்னும் பொழுது, நினைவு போவதும் வருவதுமாக இருந்த நிலையில், எம்மீதும் எம் குடும்பத்தினர் மீதும் அளப்பரிய அன்பு செலுத்தி வந்த, ராம்மோகன் என்னும் பிரபல எழுத்தாளர் தெய்வீக அன்னையின் திருவுருவப் படத்தை, ‘‘தேவராஜன் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. இந்தப் படம் உங்களிடம் இருக்கட்டும்’’ என எம் தலைமாட்டில் வைத்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார். எனக்கு நினைவு போய்விட்டது.

ராம் மோகனின் துணைவியார் ஹேமா, பாண்டி MOTHER'S SERVICE SOCIETY-க்கு எம் விபத்துக் குறித்துத் தெரிவித்து, உங்களிடமிருந்து வந்த கடிதத்தையும் பிரசாத் பாக்கெட்டையும் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். ஹேமா அவர்களின் தங்கை பிரேமா அவர்கள் “அன்னையின் தரிசனம்” நூலை அன்பளிப்பாக அளித்தார். மேலும் மலர்ந்த ஜீவியம் இதழ்களையும் படிக்க கொடுத்தார். எம்மால் அவற்றைப் படிக்கும் ஆர்வம் கொள்ள இயலவில்லை. இறைவனுக்கு இடைத்தரகர்கள் எதற்கு என்னும் கேள்வியே மனதில் எழுந்தது. அவர்கள், “படித்தீர்களா தேவராஜன்” என கேட்கும் பொழுது - படித்ததாகப் பொய் சொன்னோம். ஆயினும் எம்மையும் அறியாமல், ‘அன்னையின் தரிசனம்’ படித்திருந்தோம். அவர்கள் பாண்டி அன்னையின் ஆசிரமம் ஒரு முறை போய் வாருங்கள் என தொடர்ந்து வற்புறுத்தினார்கள். இவ்வாறுதான் நாங்கள் 03-03-2002-இல் மதரிடம் வந்தோம், ஒவ்வொரு மாதமும் 1-ஆம் தேதி ஆசிரமம் போகும் பழக்கம் உருவாகி, திடீரென 30-06-2002-இல் போகமுடியாத சூழல் உருவாகி, மறுநாள் 01-07-2002-இல் அருளின் மையமான மாம்பலம் தியான மையம் வந்தோம்.

30 - 01 - 2018 தேதியிட்ட கடிதத்தில், நாங்கள் சொந்தமாக சென்னையில் வீடு வாங்க SBI வங்கியில் கடனுக்கு விண்ணப்பித்துக் காத்திருப்பதாக எழுதி யிருந்தோம். உங்களுக்குத் தெரிவித்த மறுநாள் 31-01-2018-லேயே வங்கி

எம்மை அழைத்து DD வடிவில் பணம் கொடுத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது பல்லாவரம் சப் ரிஜிஸ்டரார் ஆபீசில் வீடு எம் மகன் மற்றும் எம் துணைவியார் இருவர் மீதும் ரிஜிஸ்டர் செய்ய அரசின் சில நடைமுறைகளுக்காக காத்திருக்கின்றோம். ‘வெண்ணிற ஒளியில் ஜோலிக்கும் பரம்பொருளை நேரில் கண்டு அதிசயித்து அருளாசி பெறும் வாய்ப்பும்’ எம் குடும்பத்தில் எம் மகனுக்கு 27-01-2018-லும், எமக்கும் எம் துணைவியாருக்கும் 01-02-2018-லும் கிடைக்கப் பெற்றது கிடைத்ததற்கரிய பெரும்பேறு. அன்றிலிருந்து தொடர்ந்து அக்காட்சி மனத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. அப்படியே தொடர உங்கள் அருளாசி வேண்டும். இவை “பெரிய காரியம்” தந்த புதையல் என்பதை எம் மனம் நம்புகிறது. அந்த நம்பிக்கையின் நன்றிக்கடனாக வாழ்வு அமைய வேண்டும். அதுவே எம் பிறவியின் புதையல்.

தெய்வீக அன்னையின் ஒரு பிரார்த்தனையைப் படித்து, அத்தகைய ஒரு பிரார்த்தனையைப் போல், யாழும்

‘ஏங்கள் இனிய அன்னையே!

நீங்களே என் ஆறிவின் ஒளி!

நீங்களே என் ஆன்மாவின் தூயமை!

நீங்களே என் பிராண்னின் அமைதியான வலிமை!

நீங்களே என் உடலின் நீடித்துழைக்கும் திறன்!

நீங்களே என் மனத்தை இயக்கும் சக்தி!

நீங்களே என் வாழ்வை வளமாக்கி

அபரிமிதமாக்கும் அன்னை! - நான்

உம்மை மட்டுமே நம்பி இருக்கிறேன்!

முற்றிலும், உமக்கே சொந்தமாயிருக்க விரும்புகிறேன்!

என்ன வழியில் உள்ள எல்லாத் தடைகளையும் வென்றிடச் செய்யும்!

உங்கள் திருவுள்ளாம் நிறைவேற்றும்!

எங்கள் உறுதி ஏழுமில்லை.’

என எமக்கான பிரார்த்தனையாக (27-10-2002-இல்) உருவாக்கி இடையிடையே விட்டும் தொடர்ந்தும் செய்து வருகின்றோம்.

என்றென்றும் அன்புடன்
உங்கள் அருளாசி வேண்டும்
கு.ரா. தேவராஜன்

ஒஜைக்ஜை

வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் வகையில் செயல்படும் சில ஆன்மீக உண்மைகள்

N. அசோகன்

இந்தியா குறைந்த வருமானமுள்ள நாடு. வருமானம் குறைவதால், வசதியும், உரிமையும், சந்தோஷமும் குறையும். இந்தியாவில் நெடுநாள் தங்கியிருந்த அமெரிக்கப் பெண்மணி எங்கள் நாட்டில் ஏராளமான வசதிகள் உண்டு. கரண்ட் போவது நாங்கள் அறியாதது. எவரும் சப்தமாகப் பேசுமாட்டார்கள். நேரத்தில் வருவார்கள். பிறர் விஷயத்தில் தலையிட மாட்டார்கள். ஆனால் நான் இங்கு காணும் சந்தோஷம் எங்கள் நாட்டிலில்லை என்றார். தைரியலக்ஷ்மி உள்ள இடத்திற்கு எல்லா லக்ஷ்மிகளும் வருவது போல் சந்தோஷம் உள்ள இடத்தை நோக்கி எல்லா சௌகரியங்களும் வரும். அதனால் சிறு முயற்சிக்கும் பெரும் பலன் உண்டு. அம்முயற்சி மனித முயற்சியாகவுமிருக்கலாம், ஆன்மீக முயற்சியாகவுமிருக்கலாம். இலட்சியம் எதுவானாலும், எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும் நாம் செய்யக்கூடியது நாமுள்ள இடத்திற்கு அடுத்த கட்டமாகும். நாட்டிற்குத் தலைவராகும் வாய்ப்புள்ளவரும் M.P.-யாக இல்லாவிட்டால் முதற்கட்டமாக M.P.-யாகத் தேற வேண்டும். வாக்காளர் பட்டியலில் அவர் பெயரில்லாவிட்டால் அவர் செய்யக்கூடியது தன் பெயரை வாக்காளர் பட்டியலில் இணைப்பது. காலம் கணிசமாக மாறி விட்டது. Macbeth வீட்டிற்கு வந்த அரசனை மனைவி கொலை செய்யச் சொன்னாள். அவன் மறுத்ததால் அவளே அதைச் செய்தாள். கைலக் இதயத்திலிருந்து ஒரு பவண்டு தசை கேட்டான். திரெளபதியை மானபங்கப்படுத்தினர். இன்று இது போன்ற செயல்களை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. நல்லவர்க்கு நல்ல காலம் வந்து விட்டது என்றாலும் மனித முயற்சிக்கு முதலிடம் உண்டு. வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளிகளை பார்தி விழைந்தார். வீடுதோறும் தியான மையம் நமது குறிக்கோள். உண்மையில் அது நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம். அன்பன் பூசலார் நாயன்மாராவது. பெருமான் பூசலாரைத் தேடி வந்தான். அன்னை நம்முடனே, நம்முள்ளே இருக்கிறார். Agnes ஏழு வருஷமாக David-ஜ காதலால் கசிந்துருகியது போல் நம்

அழைப்புக்கு அன்னை காத்திருக்கிறார். உள்ளே இருந்தாலும், உடனே இருந்தாலும், இடைவிடாத நினைவுக்கே பதிலிறுப்பார். ஸ்ரீ அரவிந்தருடனேயே இருந்த சம்பக்லாலை பகவான் “இடைவிடாத நினைவு வேண்டும்” எனப் பிரார்த்திக்கச் சொன்னார். கேளாமல் செயல்படும் அருள் கேட்பதற்கு காத்திருக்கும் சந்தர்ப்பம் இது. நேரம் வர வேண்டும் என்பது மரபு. நேரத்தை நாம் வரவழைக்கலாம் என்பது ஸ்ரீ அரவிந்தம். தமிழ்நாடு கேட்காமல் பகவானும் அன்னையும் அங்கு வந்தனர். எழுபது ஆண்டுகளாக மக்கள் பராமுகமாக இருந்தனர். மக்கள் இரட்டை அவதாரங்களை அறிந்தபின் அவர்கள் கேட்காமல் செயல்படுகின்றனர். பிரிட்டன் அறியாமலேயே பகவான் அதன் போரை முயன்று வென்றார். வெல்வதற்கு காணிக்கையாக தொடை எலும்பு பலியாயிற்று. வங்காளம் பஞ்சத்தால் பிடிக்கப்பட்டபொழுது “கேட்டால் உதவி கிடைக்கும்” என்றார் பகவான். தன் பிறப்பால் வங்காளம் இந்திய தலைநகராயிற்று. வளர்ப்பால் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைமைப் பிடமாயிற்று. 1905 பிரிவினையை எதிர்த்த போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டார். நிரபராதியான ஸ்ரீ அரவிந்தர் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விடுதலையானார். விடுதலையான பின்னும் சர்க்கார் அவரைத் தொடர்ந்தது. வங்காளத்திற்கு அவர்கள் அறியாமல் கேட்காமல் நாட்டின் தலைமை பகவான் அருளால் வந்தது. கேட்காமல் பெறக்கூடியவை அனைத்தும் பெற்றனர். வங்காளத்தலைமை எதிரியான ஜப்பானை நாடி, வரும் 500 ஆண்டுக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தியது. என்றாலும் பிரார்த்தனைக்கு பதிலுண்டு. 1975-இல் ரூபாய் 2000 சம்பளம் பெறும் இன்ஜினீயரை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி அவனுக்கு Handmade Paper செய்யும் திட்டமும், தொழில் நுணுக்கமும், அமெரிக்கர் உதவியும், அமெரிக்க மார்க்கெட்டும் ஏற்படுத்தி 15 இலட்ச திட்டத்திற்கு சர்க்கார் 14 இலட்சம் தரும் நிலையில் அவன் பங்குக்கு ஒரு இலட்சம் திரட்ட மறுத்தான். மீண்டும் 38 இலட்சத்தில் உதவ ஒருவர் முன் வந்தார். வேறிருவரும் வந்தனர். அவர்களை இன்ஜினீயர் ஜந்து ஆண்டிற்குப் பின் பாக்டரியைத் தரும்படிக் கேட்டான். அனைவரும் பின்

வாங்கினர். ஏழு ஆண்டு உழன்று தன் முயற்சியால் தொழில் ஆரம்பித்து இன்று முன்னோடியாகி விட்டான். கேளாமல் அருள் பேரருளாக வரும், தொடர்ந்தும் வரும். தன் பங்குக்குரியதைச் செய்ய மறுப்பவர் வாழ்வில் அருள் செயல்படும் வழி உலகிலில்லை. அப்படி அருள் செயல்பட்டால் அது அருளின் திருவினையாடலாகும். மனிதப் பரிணாமமாக இருக்காது. வீடுதோறும் தியான மையம், வீடுதோறும் உள்ள பூஜை அறையாகாது. பூஜை அறையில் படம் வைக்கலாம். அருள் செயல்பட மனம் இடைவிடாது அன்னையை நினைவு கூற வேண்டும். முடியாதவர் Hourly Consecration-ஐ மேற்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் முடியாதவர் மனிக்கொரு முறை சமர்ப்பணம் செய்து சுத்தம், சுத்தம், ஒழுங்கு, கணக்கு, குறித்த நேரம், நினைவு, அடுத்தவர் கோணாத எண்ணம், சுயநலமற்ற சேவை, Organisation, Life Response, சமர்ப்பணம் ஆகியவற்றை ஒவ்வொன்றையும் பத்து கட்டங்களில் பூர்த்தி செய்ய முன்வர வேண்டும். அது எனிய வாழ்வை ஏற்றமுள்ள வாழ்வாக்கும். உள்ளதை உள்ளபடி உள்ளாறுப் பேசுதல் உண்மை. ஹரிசந்திரன் உண்மை பேசியதற்குப் பாடுபட்டான். இன்று ஓரளவு உண்மை பேசுபவர்க்கு காலம் வந்து விட்டது. சர்க்காரே அதற்கு உதவும் வகையில் சட்டங்களை இயற்ற முன்வரும் காலமிது. என்றாலும் நம் பங்கு முக்கியமானது. முழுமையாகச் செய்யப்பட வேண்டும், தொடர்ந்தும் செய்யப்பட வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஓஜிஷெஜின்

ஜீவிய மனி

அரசியலில் பதவிக்கு அதிகாரம் உண்டு. பதவியில்லாவிட்டால் அதிகாரமில்லை. பதவியைத் துறக்கும் அளவுக்கு மனம் சுதந்திரம் பெற்றிருந்ததால், மகாத்மா பதவியை கட்சியிலோ, சர்க்காரிலோ நாடவில்லை. இது உலக சரித்திரம் அறியாதது. எல்லாப் பதவிகளையும் துறந்தவரிடம் எல்லா அதிகாரமும் இருந்தது. சுதந்திரம் என்ற கருத்துக்கு விரிவான நிலையிது.

அன்னை இலக்கியம்

ரு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

17. யவன யாழ்

எங்கு போவது என்று நூறு சிந்தித்த போது யவனர்கள் பல தேசங்களைக் கடந்து பாரதவர்ஷத்திற்குள் சிந்து வழியாக நூழ்கிறார்கள் என்று பிரியம்வதா கூறியது ரூருவின் நினைவிற்கு வந்தது. எனவே, கானகங்களின் வழியாகவே சிந்து நதிக்கரைக்குச் சென்று அங்கு யவனர்களை சந்தித்து மரணதேவனின் இருப்பிடத்தை பற்றி கேட்க முடிவெடுத்து நடக்கத் தொடர்ச்சிளான்.

வணிகர்களை வரவேற்கும் சிந்து அன்னையின் மடியை அடைந்தபோது ரூரு அங்கே பல வண்ண கூடாரங்களைக் கண்டான். அவை வணிகம் செய்ய பாரத வர்ஷத்திற்கு வந்திருக்கும் யவனகூட்டம் என்பதை புரிந்து கொண்டான்.

சற்று தொலைவில் பெரும் பொருட்செலவில் பணியாட்களைக் கொண்டு அமைத்திருந்த உயர்ந்த அலங்கார கூடாரத்தின் முன்னால், பொன்வண்ணம் பூசப்பட்ட அரியணை போன்ற ஆசனத்தில் யவனப் பெரு வணிகன் ஒருவன் அமர்ந்திருந்தான். அவனைச் சுற்றி இருந்த ஆசனங்களில் அவனது நண்பர்கள் அமர்ந்திருந்தனர்.

கரிய நிறத்தோடு, மரவுரி ஆடையோடு, பாதணிகள் இன்றி நின்று கொண்டிருந்த ரூருவைக் கண்ட யவனப் பெருவணிகன் தன் நண்பர்களைப் பார்த்தான். அவர்கள் புரிந்து கொண்டதற்கு அடையாளமாக புன்னகைத்தனர். தன் சுட்டு விரலை அசைத்து பாரதவர்ஷத்துப் பணியாளனை அழைத்த யவனப் பெருவணிகன் கடுமையான குரலில் ஆணையிட்டான், ‘அவனை இங்கு அழைத்து வா’. தலை தாழ்த்தி ஆணையை ஏற்ற பணியாள் ரூருவை நோக்கி பாய்ந்தோடி வந்தான்.

படைப்புத்தேவனின் மனமைந்தரான பிருகு மகரிஷியின் வழிவந்தவனும், அதுவரை உலகில் உண்டாகிவிட்டிருந்த சுருதி களையும், சுமிருதி களையும், இனி பிறக்கப்போகும் ஞானநூல்களின் சாரத்தையும் அகத்தில் பெற்றிருந்தவனும், மானிட குலத்தின் ஓளிவிளக்குகளாக இருந்த மகரிஷிகளின் அனுபவ சாரத்தின் வித்தானவனுமான ரூரு யவனப் பெருவணிகனருகே சென்றான்.

‘நன்பர்களே! இக்கறுப்புமனிதன் காட்டுமிராண்டி ஆவான். பண்பற்றவனும், அறிவற்றவனும், ஞானமற்றவனும், மொழியற்றவனுமான இவன் மனித உருவில் வாழும் மிருகம் ஆவான். நாம் இவனிடம் கருணை கொண்டு இவனுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும்’ என்றார் யவனப் பெருவணிகன்.

‘ஆம், ஆம்’ என்றனர் யவன நன்பர்கள்.

‘சிறிது கல்வியையும், சிறிது உணவையும் வீசி ஏறிந்தால் இவனும், இவன் வழியினரும் நன்றியுடன் நமக்கு சேவை செய்வார்கள். நம் அடிமைகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும் பணியாளனாக இருக்க இவன் ஏற்றவன் என்று தோன்றுகிறது’ என்றான் யவனப் பெருவணிகன்.

‘ஆம், ஆம்’ என்றனர் யவன நன்பர்கள்.

பின் கருணையை குரலில் வழியிட்டு கொண்டு கைகளால் சைகை செய்து ‘உணவு வேண்டுமா?’ என்று கேட்டான் யவனப் பெருவணிகன்.

தலையசைத்து மறுத்தான் ரூரு.

‘மது வேண்டுமா?’ பொன்வண்ணம் பூசப்பட்டிருந்த கோப்பையை சுட்டிக் காட்டி கேட்டான் யவனப் பெருவணிகன்.

தலையசைத்து மறுத்தான் ரூரு.

யவனப் பெருவணிகனின் சிவந்த முகம் மேலும் சிவந்தது.

‘உங்கு என்ன வேண்டுமா?’ என்று அடிப்பட்ட மிருகம் போல உறுமினான்.

‘மரணதேவன் வேண்டும்’ என்றான் ரூரு.

‘என்னை எளனமா செய்கிறாய்? நானே உன் மரணதேவன்’ என்று கூச்சலிட்டபடி தன் இடுப்பில் செருகியிருந்த சவுக்கை எடுத்தான் யவனப் பெருவணிகன்.

அகத்திலும், புறத்திலும் அசைவின்றி யவனப் பெருவணிகளின் கண்களை உற்றுப் பார்த்தான் ரூரூ. எவருமே இத்தனை கடுமையாக யவனப் பெருவணிகளைத் தாக்கியதில்லை. திகைத்து தடுமாறிய யவனப் பெருவணிகள், ‘காட்டுமிராண்டியே! இன்று என் மனதில் அன்பு ஊற்றெடுக்கிறது. இங்கிருந்து உயிர் பிழைத்து சென்று விடு’ என்று இரைஞ்சும் குரலில் கூறி, சுவக்கை வீசி ஏறிந்து விட்டு தன் கூடாரத்திற்குள் விரைந்து சென்றான். அவன் நண்பர்கள் அவனை பின் தொடர்ந்தனர்.

பணியாளன் ரூருவிற்கு தலை வணங்கினான்.

அங்கிருந்து விலகி மேலே நடந்தான் ரூரூ. மரமொன்றின் அடியில் அமர்ந்து நடந்ததை பார்த்துக் கொண்டிருந்த யவன இளைஞர் ரூருவை நோக்கி புன்னகைத்தான்.

‘கருநிறம் கொண்டெடுமுந்த கதிரவனைப் போன்றவனே! மரணதேவன் பறித்த மங்கையை மீட்க முயன்றவனின் கதையை நான் பாடிக்கொண்டிருந்தேன். நீ மரணதேவனைத் தேடிக் கொண்டு என்னெதிரே வந்து நிற்கிறாய்’ என்று கூறினான் யவன கவிஞர்.

‘கவிஞரே, நீ பாடுவது என் கதையை அல்லவே!’ என்றான் ரூரு.

உரக்க சிரித்தான் கவிஞர்.

‘எனக்கெப்படித் தெரியும்? நடக்காத ஒன்றை, நடக்க முடியாத ஒன்றை எவராலும் கற்பனை செய்ய முடியாது. நான் பாடுவதை நீயாவது கேள். அது உன் கதையா என்று நீ சொல்’ என்றான் கவிஞர்.

ரூரு அவனெதிரே அமர்ந்தான்.

‘உன் பெயரென்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘நான் கவிஞர். இறைவனுக்கும் எனக்கும் பெயரெதற்கு? என் அகவுலகில் படைப்பதை உனக்குப் புறவுலகமாகக் காட்டுபவன்’ என்றான்.

‘நீ காட்டும் புறவுலகை என் அகவுலகாக என்னால் அறிய முடியும்’ என்றான் ரூரு.

உரக்க சிரித்த கவிஞர், தன் யாழினை மீட்டத் தொடங்கினான்.

‘கவிஞரே! உன் நீண்ட காவியத்தை வேறொரு சமயம் நிதானமாகக் கேட்பேன். இப்போது சுருக்கமாகச் சொல்’ என்றான் ரூரு.

‘நான் பெருவணிகர்கள் வீசியெறியும் பொற்காசுகளைப் பொறுக்கிக் கொண்டு அவர்களது பயணக் களைப்பு நீங்க பண்ணிசைப்பவன். கவியான்மாவை வணிகரிடம் விற்பவன். ஆர்பியலின் இசையே தூய இசையாகும். என் யாழில் பிறப்பது என் இசையல்ல. இது ஆர்பியஸ் அளித்த அருங்கொடையின் சிறுதுளி. அவன் அளித்த கொடை கொண்டு அவன் கதையைக் கூறுகிறேன். ஓளியில் பிறந்து இருளில் மறைந்தவனின் கதையைக் கூறுகிறேன். பாடலில் வளர்ந்து தேடலில் தொலைந்தவன் கதையைக் கூறுகிறேன்.

ஆர்பியஸ் மனிதர்களில் மாலீரன். வாளெடுத்து வீசாத, போர்க்களம் புகாத பெருவீரன். யாழே அவன் வாள். கவிதையே அவன் முழக்கம். மலர்வனமே அவன் போர்க்களம். கற்பனையே அவன் புரவி. அவனிசையைக் கேட்டால் மீன்கள் நீந்துவதை மறந்துவிடும் பறவைகள் பறப்பதை மறந்துவிடும். புரவிகள் பாய்ந்தோடுவதை மறந்துவிடும். கடல் அலையெழுப்பப் பறவை மறந்து விடும். மொட்டுகள் மலரவிழப்பதை மறந்துவிடும்.

அவனிசையை ஒருமுறை கேட்டவரும், அவனுக்கு அடிமையானார்கள். அவனோ யூரிடைஸ் என்ற அழகியின் அன்புக்கு அடிமையானான். அவன் உடலே அவனது புதிய யாழானது. அவளது இன்பப் பெருமூச்சே அவனது புதிய இசையானது. அவளது கொஞ்சும் குரலே அவனது புதிய கவிதையாகியது. பெருங்காதல் பேரூலகில் அவளை மட்டுமே ஆர்பியஸ் அறிந்திருந்தான். அவளை தவிர பிற அனைத்தையும் மறந்தான்.

ஓளியிருந்தால் இருளிருக்கும், பகவி ருந்தால் இரவிருக்கும். ஐனனமிருந்தால் மரணமிருக்கும். வெற்றியிருந்தால் தோல்வியிருக்கும். இருமையற்ற ஒருமை, மனித வாழ்வில் இல்லை. இன்பத்தை எல்லையற்ற தென் எண்ணமிட்டிருந்த காதலர்கள் எல்லையைக் காணும் நேரம் வந்தது. காலநாயகனுக்கு கடவுளும் கட்டுப்பட்டவன்தானே?

பேரழகி யூரிடெஸை அடைய நினைத்து ஏமாந்து விட்டிருந்த ஆடுகளின் அரசன் ஆர்பியஸின் இசைபற்றி செவியற் பாம்பரசனிடம் கூறினான். ஆர்பியஸின் இசை கேட்க அவனில்லம் தேடி பாம்பரசன் ஊர்ந்து வந்தான். காதலில் களித்திருந்தவன் கதவுகளைத் திறக்கவில்லை.

பொறுமையிழந்த பாம்பரசன் சினங்கொண்டு கிணற்றோரம் காத்திருந்தான். ‘எனக்கின்பம் தர மறுத்த மூடனே! உன்னின்பத்தை நான் பறிப்பேன்’ என்று குள்ளரத்தான்.

நீரெடுக்க வந்த யூரிடெஸை நக்குநாவால் முத்தமிட்டான்.

‘காதலியின் அலறல் கேட்டு ஓடி வந்தான் ஆர்பியஸ். காதலி தன் மடியிலே மரணமடையக் கண்டான்’ என்று துயரமான குரலில் பாடினான் கவிஞர்.

தன் மடியில் பிரியம்வதா மாண்ட காட்சியை மனதில் கண்ட ரூருவின் கண்களில் நீர் துளிர்த்தது.

எண்ணற்ற துயரநாட்கள் மெளனமாகக் கழிந்த பின்னும் ஆர்பியஸால் யூரிடெஸை மறக்க முடியவில்லை. முதல் காதலை மறந்தவன் உலகில் இதுவரை பிறக்கவில்லை. ஒரு நான் ‘இசையால் அசையா ஜீட்த்தை அசைத்தவன் நான். என்னிசையால் மரணதேவன் மனத்தை மாற்றுவேன்’ என முடிவெடுத்தான். பெரும்பாடுபட்டு பாதாள உலகம் செல்லும் பாதையை கண்டறிந்தான்.

‘அதன் வாயிலில் முக்காலத்தை மூன்று தலைகளாகவும், பாம்பை வாலாகவும் கொண்ட செரிபரஸ் காவல்நாயாக நின்றிருந்தான். மனித உடலோடு ஆர்பியஸை உள்ளே விட மறுத்தான்.

‘யாழிசைக்க ஆரம்பித்தான் ஆர்பியஸ். பாதாளம் வெப்பத்தில் உருகும் பனிப்பாளமாக மாறியது. மூன்று தலைகளையும் அசைத்தசைத்து இசை கேட்ட செரிபரஸ் பாதாளத்தின் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டான். யாழிசைத்தபடி நடந்த ஆர்பியஸாக்கு அனைத்து கதவுகளும் திறந்தன.

மரணத்தின் தலைவனான ஹேடனின் அறைக்கே சென்றுவிட்டான் ஆர்பியஸ். குருதியைக் குடிக்கும் கொம்பும்,

உயிரை விழுங்கும் விழிகளும், இடக்கையில் தண்டனை தரும் கழியும் கொண்ட ஹேடஸ் இசையில் தன்னை மறந்து பல காலம் நின்றான். பிறர் துன்பத்தை தன் இன்பமாக அறிபவன் முதன்முறையாக தூய இன்பத்தை நூகர்ந்தான். ஆர்பியஸாக்கு ஆசிகள் தர விழைந்தான். ‘எது வேண்டுமானாலும் கேள்’ என்றான்.

மரணதேவனை மாற்றிவிட்டதாக மனம் மயங்கிய ஆர்பியஸ் ‘யூரிடெஸின் உயிரை திரும்ப தர வேண்டுகிறேன்’ என்றான்.

சதியின் சாரத்தை குருதியாக கொண்ட மரண தேவன், தன் நியதிகளை மாற்ற விரும்பவில்லை. குழ்ச்சியின் நாயகன் ஆர்பியஸ் கேட்ட வரத்தை தந்தான் ஒரு நிபந்தனையோடு. ‘யூரிடெஸ் உன்னைப் பின் தொடர்வாள். உன்னுலகை அடையும் வரை நீ திரும்பி பாராதிருக்க வேண்டும்’ என்றான் ஹேடஸ்.

காதலி பின்தொடர்கிறான் என்ற பேருவகையோடு திரும்பி பாராமல் தன்னுலகை நோக்கி நடந்தான் ஆர்பியஸ். தன்னுலக வாயிலை அடைந்து யூரிடெஸாக்காக காத்திருந்தான்.

பொறுமை என்பது காத்திருப்பவனின் நரகம். ‘காத்திருபொறுமையுடன்’ என்றான் முக்கால காவலன். ‘இன்னும் எத்தனை நாழிகை?’ என்று கேட்டான் ஆர்பியஸ். ‘வரும் வரை காத்திரு’ என்றான் முக்கால காவலன்.

பொறுமையிழந்த ஆர்பியஸ் வந்தவழியை திரும்பிப் பார்த்தான். பாதாள உலகிலிருந்து வெளியேறும் இறுதிப்படியில் உயிருடலோடு காலெடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்த யூரிடெஸை ஆர்பியஸ் கண்ட அடுத்த கணம் நெருப்பு அவளை குழந்தது. அவள் எரிந்து சாம்பலானாள். பாதாள உலகின் கதவுகள் மூடிக் கொண்டன.

அங்கேயே அதிர்ந்து அமர்ந்து விட்ட ஆர்பியஸ் யாழிசைக்க ஆரம்பித்தான். அவனது யாழிலிருந்து பிறக்கும் துயர கீதமே பிரிந்த காதலர்களின் கண்ணீராக உலகெங்கும் சிந்திக் கொண்டேயிருக்கிறது’ என்று கதையை முடித்தான் கவிஞர்.

கதையை ஆர்வத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ரூரூ இதழ்களை சுனித்தான். ‘இது தோற்றவனின் கதை. பாடு பொருளாக இதை என் தேர்ந்தெடுத்தாய்?’ என்று கேட்டான்.

‘மனிதர்களின் கதையனைத்தும் தோல்வியில் முடியும் அவலக் கதைகளே. மரணத்தையும், முதுமையையும் வென்றவன் யார்?’ என்றான் கவிஞர்.

‘கலைஞரே, பாரதவர்ஷித்தில் எழுதப்படுபவை மங்கலத்தில் முடிய வேண்டும் என்பது மரபு மட்டுமல்ல, காவிய விதியுமாகும். அவலக் கதைகளை நாங்கள் ஒருபோதும் எழுதுவதில்லை. நீங்களோ மங்கலமுடிவு கொண்ட கதைகளை எழுதியது போலத் தெரியவில்லை’ என்றான் ரூரூ.

‘யதார்த்தப் புண்களில் வடியும் குருதியை என் தருக்க மனம் அறியும்’ என்றான் யவன கவிஞர்.

‘புண்களில் வடியும் குருதி பிரம்மத்தின் தீண்டலால் பிரபஞ்சம் பொழியும் ஆனந்தமாக மாறுமென்பதை என் ஆன்மீக இதயம் அறியும்’ என்றான் ரூரூ.

உரக்க சிரித்தான் யவன கவிஞர்.

‘வென்றவனின் கதையை மட்டும் இனி பாடு’ என்றான் ரூரூ.

‘மாவீரர்கள் பிறந்த பீதேசத்து வீரனும்கூட, மரணலோகத்தில் தோல்வியைத்தான் தழுவினான். வெற்றி வீரன் எவனையும் இதுவரை நான் சந்தித்ததில்லை’ என்றான் கவிஞர்.

‘அவனை இன்று நீ சந்தித்துவிட்டாய்’ என்று கூறி எழுந்த ரூரூ ‘மரணதேவனின் மனதை மாற்ற எனக்கு நல்ல வழி காண்பித்தாய். வேறு வழிகள் இருக்கக் கூடிய இடத்தையும் காட்டினாய். வந்தனம்’ என்று கூறி விட்டு சிந்தனை-வயப்பட்டவனாக நடக்க ஆரம்பித்தான்.

பீதேசத்திற்கு வழி கேட்கத் தொடங்கினான்,
நீலப்பறவை அவனைப் பின் தொடர்ந்தது.

ஏஃஸ்

18. அழகின் மரணம்

வாழ்வில் முதல்முறையாக வனத்தைவிட்டு வெளியே வந்த ரூரூ எங்கே செல்கிறான் என்பது தெரியாமல் நடந்து கொண்டே இருந்தான். எதிர்பட்டவர்களிடமெல்லாம் ‘மரணதேவன் இருக்குமிடம் எது?’ என்று கேட்டு எனத்திற்கு ஆளானான்,

சிறிய கண்களும், மஞ்சள் நிற உடலும் கொண்ட மனிதர்கள் வாழும் பீதேசத்தை நெருங்கியபோது ஒரு பாரதவர்ஷித்து மூதாட்டி எதிர்ப்பட்டார். அவரிடமும் மரணதேவனின் இருப்பிடத்தைப் பற்றி கேட்டதும், வெண்தாமரை மலர் விரிந்தது போல சிரித்த மூதாட்டி, ‘மகனே! அவனில்லாத இடம் இவ்வுலகில் இல்லை. எனனோடு வா’ என்று கூற ரூரூ அவரோடு சேர்ந்து நடக்கலானான்.

சில நாழிகைகள் நடந்த பின் ஒரு சிற்றூரை அடைந்தனர். பாதி எரிந்த வீடுகளையும், அழிக்கப்பட்ட வயல்களையும், உடைக்கப்பட்ட கதவுகளையும், கண்ணீர் சிந்தும் மூதன்னையரையும், காயம்பட்ட ஆநிரைகளையும், இன்னும் பல கொடுரமான காட்சிகளையும் கண்டு மனம் பதறினான். வனஅன்னையின் அணைப்பில், இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்த ரிஷிகளின் குடில்களை மட்டுமே ரூரூ அறிந்திருந்தான். பிரியம்வதாவை இழந்த துண்பத்தைத் தவிர வேறொரு துண்பத்தை அவன் அறிந்ததில்லை.

‘தாயே, இக்காட்சிகள் தமக்குத் துண்பம் தரவில்லையா?’ என்று கேட்டான் ரூரூ.

‘வீரம் என்ற பெயரில் நிகழ்த்தப்படும் இதுபோன்ற ஆயிரக்கணக்கான அட்டுடியங்களை என் இளவயது முதல் கண்டு வந்திருக்கிறேன். முதல்முறை கண்டபோது பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது. இரண்டாவது முறை அதிர்ச்சியாக இருந்தது. பின் பழகிப் போய்விட்டது. வா, அப்பெண்களோடு பேசுவோம்’ என்றார் மூதாட்டி.

மூதாட்டி விவரம் கேட்டதும் மேலும் துயருற்று அழுத பெண்கள் ‘நாங்கள் வனக்குடியினர். எதிர்பாராத நேரத்தில் மலைக்குடியினர் எம்மைத் தாக்கி, தானியக் குவியலையும்,

ஆநிரைகளையும், இளம்பெண்களையும் கவர்ந்து சென்று விட்டனர். ஆண்கள் பலரை கொன்றுவிட்டனர்.’ என்று முறையிட்டனர்.

‘எல்லா ஆண்களுமா மாண்டு விட்டனர்?’ என்று கேட்டார் முதாட்டி.

‘இல்லை தாயே பலர் கள்ளுண்டுவிட்டு காட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, எம்மை மலைக்குடியினர் தாக்கி விட்டனர். எஞ்சி இருக்கும் ஆண்கள் ஆயுதங்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்’ என்றாள் ஒரு பெண்.

‘தக்க சமயத்தில் மலைக்குடியினரை தண்டிக்கப் போகிறோம். அக்குடியில் ஒரு ஆண் மிஞ்சப்போவதில்லை’ என்றாள் வேறொரு பெண்.

‘அக்குடி பெண்களை சிறையெடுத்து வந்து ஆநிரைகளின் கழிவில்தான் உறங்க வைக்கப் போகிறோம்’ என்று குளுரைத்தான் மற்றொரு பெண்.

‘உங்களுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்’ என்று ஆசி கூறிவிட்டு நடக்கத் தொடங்கினார் முதாட்டி.

‘எங்கு செல்கிறோம்?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘மலைக்குடிக்கு’ என்றார் முதாட்டி.

ஒரு சிறுமலையின் அடிவாரத்திலிருந்த மலைக்குடியை அடைந்தபோது அச்சிற்றார் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. ஆண்களும், பெண்களும் கள்ளோடு, புலாலுணவு உண்டு களித்திருந்தனர். பேரோசை எழுப்பி அதை இசையாகவும், வேகமான உடலைச் சுடுகளை நடனமாகவும் ஏற்று மகிழ்ந்திருந்தனர்.

வனக்குடியிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு, கொண்டு வரப்பட்டிருந்த தானிய மூட்டைகள் கவனமாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் நடுவே ஆநிரைகளும், இளம்பெண்களும், குழந்தைகளும் காட்டுக்கொடிகளால் தளைக்கப்பட்டு, வெட்டவெளியில் காட்சிப்பொருளாக வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

‘இது அறமல்ல’ என்றான் ரூரு.

‘இதை நீ வென்றவர்களிடம் கூறு’ என்றார் முதாட்டி.

அக்களிகூட்டத்தில் தலைவனைப் போல தோற்றமளித்த ஒருவனை நெருங்கிய ரூரு ‘வனக்குடியினர் உம்மை பழிவாங்குவரே?’ என்றான்.

‘ஆம், ஆம். அவர்களும் வீரமுன்னவர்களே. அவசியம் எம்மை பழி வாங்க நினைப்பார். அதை எதிர்கொள்ள காத்திருக்கிறோம்’ என்று கூறி விட்டு மேற்கொண்டு பேச விருப்பமில்லாதவனாக அருகிலிருந்தவரோடு உரையாடத் தொடங்கினான்.

புன்னகைத்த முதாட்டி ‘மகனே வா போகலாம்’ என்று கூறிவிட்டு நடக்கத் தொடங்கினார்.

பல கிராமங்களையும், ஊர்களையும் கடந்தபோது எங்கும் போரையும், மரணத்தையும், பாதுகாப்பற்ற நிலையையும் ரூரு கண்டான்.

‘தாயே, புராணங்களில் நரகத்தைப் பற்றியும், தவறிமைத்த ஆன்மாக்கள் விதவிதமாக வதைப்படுவதையும் பற்றி வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால் மண்ணுலகில் உள்ள இந்த நரகங்களோடு ஒப்பிடும்போது பாதாள நரகங்களை சொர்க்கங்கள் என்று அழைக்கத் தோன்றுகிறது’ என்றான் ரூரு.

வாய்விட்டு சிரித்தார் முதாட்டி.

‘தாயே, தாம் யார்? தம் பணி என்ன?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘நான் கவி பாடுபவன். இடைவிடாமல் போர் புரியும் சிறுகுடி தலைவர்களிடமும், சிற்றரசர்களிடமும் சென்று மக்களின் துயரங்களை எடுத்துக் கூறி போரை நிறுத்த வேண்டி கவி பாடுவேன். சிலர் என் பேச்சை மதிப்பதுண்டு. அதனால் மக்களுக்கு சிறு நன்மை உண்டு என்பதால் பாரதவர்ஷித்தை சுற்றி சுற்றி வருகிறேன். அன்பை பரப்ப முயல்கிறேன்’ என்றார் முதாட்டி.

‘தாயே, தங்கள் பணி சிறக்கட்டும். ஆனால் மனிதர்கள் ஏன் இப்படி போரிட வேண்டும்? இவர்களில் ஒருவரையும் தாங்கள் குறை கூறவோ, நிந்திக்கவோ இல்லையே?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘இவர்கள் பிரபஞ்சத்தின் பாவைகள். தம் கடமையை சியாகச் செய்பவர்கள். இவர்களை என் நிந்திக்க வேண்டும்?’ என்றார் முதாட்டி.

‘இவர்கள் போரிடுவதற்கும், பிரபஞ்சத்திற்கும் என்ன தொடர்பு?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘மகனே, தனியாக இருக்கும்போது அனைத்தும் தனக்கே வேண்டும் என மனிதன் ஆசைப்படுகிறான். அது நிறைவேறாத போது தன் இயலாமையை உணர்ந்து வலிமையை வளர்த்துக் கொண்டு போராடுகிறான். தன்னை விட வலியவனை எதிர்கொள்ளும் போது, தன் வலிமையின் சிறுமையை உணர்ந்து எதிரியோடு இணக்கம் கொண்டு இணைகிறான். சில சட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டு பரஸ்பரம் விட்டுகொடுத்து அன்பால் உறவாடி, சிறு இனக்குழுவாக, சிறு மக்கள்குடியாக தன்னையும், தன்னை சுற்றி இருப்பவர்களையும் மாற்றி கொள்கிறான். அதை செய்யாவிட்டால் அவன் நிச்சயம் அழிந்துவிடுவான். தனி மனிதன் எப்படி செயல்பட்டானோ அதே போல சிறு குடிகளும், சிறு குழுக்களும் செயல்படுகின்றன. வலியகுடிகள் எனியகுடிகளை விழுங்கியோ அல்லது பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பாலோ வளர்ந்து சிற்றரசுகளாக மாறுகின்றன. வலிய சிற்றரசு எனிய சிற்றரசுகளை கைப்பற்றி அல்லது நட்பு பாராட்டி பேரரசாக உருவெடுக்கும். பேரரசு உருவாகும் போது மையத்தில் அதிகாரமும், செலவழும் குவியும். தன்னைக் காத்துக் கொள்ள பேரரசன் மக்களின் ஆதரவை நம்பத் தொடங்குவான். செல்வத்தை அணைகள் கட்டவும், ஆதுரசாலைகள் அமைக்கவும், கல்விச் சாலைகளை அமைக்கவும், ஆன்மீக பணிகளுக்கும் செலவிடுவான். மக்களின் மனநிலை உயர கலைகளையும், காவியங்களையும் வளர்ப்பான். பாதுகாப்பும், மகிழ்ச்சியும் பெறும் மக்கள் மேலும் பொருளீட்டுவர். அதனால் அரசன் பெறும் வரியும் அதிகமாகும். அதனால் அவன் மேலும் தன் வலிமையை வளர்த்துக் கொள்வான். மகனே, தன்னை பேரரசாக மாற்ற முயலும் பலவீனமான தனிமனிதனின் ஆசையைத்தான் நீ போர்களாக காண்கிறாய். தம் அளவுடமையை

அழித்து அளவற்ற பேரரசர்களாக மாற முயற்சி செய்பவர்களை வாழ்த்துவோம்’ என்றார் முதாட்டி.

யவன் வணிகம் வளரும் விதம் பற்றி பிரியம்வதா சொன்னது ரூருவின் நினைவிற்கு வந்தது.

அவர்கள் செல்லும் வழியில் படையொன்று எதிர்ப்பட்டது. அதன் தலைவனான சிற்றரசன் முதாட்டியை வணங்கினான். ‘அடியேன் வெற்றி பெற வாழ்த்திப் பாட வேண்டும்’ என்று வேண்டினான் சிற்றரசன்.

‘பேரரசனாவாய்’ என்று வாழ்த்திப் பாடிய முதாட்டி ‘மகனே! நீ செல்லும் வழியில் தென்படும் சிறுகுடிகளையெல்லாம் அன்பால் வெல்வாயாக. அது முடியாவிட்டால் பெண்களையும், குழந்தைகளையும், ஆநிரைகளையும் துன்புறுத்தாது இருப்பாயாக’ என்றார்.

‘ஆணை தாயே’ என்றான் சிற்றரசன்.

பின் ரூருவை சிற்றரசருக்கு அறிமுகப்படுத்திய முதாட்டி ‘இவன் மரணதேவன் இருக்கும் இடத்திற்கு வழி கேட்டு கொண்டிருக்கிறான். இவனுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வது?’ என்று கேட்டார்.

அச்சிற்றரசன் ‘தாயே, என்னோடு ஒரு பீத பயணி இருக்கிறான். அவனைக் கேட்போம்’ என்றான்.

பீத பயணி வரவழைக்கப்பட்டான்.

‘நான் பீத தேசத்து யாத்ரிகன். உலகெங்கும் சுற்றி அறிந்தவற்றை எழுதுபவன்’ என்றான் பீதன்.

‘நான் மரணதேவனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவனிருக்கும் இடம் செல்ல விழைகிறேன். நீர் அவனை அறிவீரா? அவன் இருக்கும் இடம் உமக்கு தெரியுமா?’ என்று கேட்டான் ரூரு.

‘அவனுலகம் செல்ல உன் வாழ்வை அவன் முடிக்க வேண்டும் அல்லது நீயே முடித்து கொள்ள வேண்டும்’ என்றான் பீதன்.

‘நீர் சொல்லும் வழி எனக்கு உதவாது. நான் உடலோடு பாதாளம் செல்ல விரும்புகிறேன். மரணதேவன் கவர்ந்த என்

பிரியம்வதாவை மீட்டு மண்ணுலகிற்கு கொண்டு வர விழைகிறேன்' என்றான் ரூரு.

திகைத்த பீதன் 'இது நடக்கும் காரியமா?' என்றான்.

'உலகெங்கும் சுற்றியவரே, நீர் மரணதேவனை பற்றி அறிந்ததை கூறி எனக்கு உதவ மாட்டாரா?' என்று கேட்டான் ரூரு.

இடைவரை குளிந்து வணங்கிய மஞ்சள் நிற பீதன் 'என் இளம் வயதில் நான் கேட்ட கதையைக் கூறுகிறேன்' என்றான்.

எங்கள் தேசத்தின் இடக்கோடியில் ஒரு தீவு உள்ளது. அங்கு இசநாகி என்ற மனிததேவன் இருந்தான். எவரையும் மனதாலும் புன்படுத்தாதவன். இனிய சொற்களை மட்டுமே பேசுபவன்.

தேவர்களின் விண்ணைத் தொடும் புனிதத்தூண் ஒன்றை அவன் சுற்றி வந்தபோது எதிரே இசநாமி என்ற பேரழகுப் பெண்ணைக் கண்டான். கண்டதுமே இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் மனதார விரும்பினர். 'என்னை மணப்பீரா' என்று இசநாமி கேட்டாள். அதிர்ந்துவிட்டான் இசநாகி. காதலி காத்திருக்க தேடி வரும் காதலனல்லவா என்னை மணப்பாயா எனக் கேட்க வேண்டும்?

பெண்ணாசையால் அறிவிழந்த இசநாகி முறை தவறிய இசநாமியை மனந்தான். சில காலம் சென்ற பின் இசநாமி இறந்து போனாள்.

உலகெங்கும் இசநாமியைத் தேடியவன் அவள் மரணலோகமான யோமியில் இருப்பதை அறிந்தான். அறிஞர்களிடம் பணிவோடு பேசி யோமிக்கு போகும் பாதையை அறிந்தான்.

அவன் வருவான் என்றநியாமல் தான் திரும்பிப் போக முடியும் என்பதையும் உணராத இசநாமி மரணலோகத்தின் உணவை உண்டு விட்டாள். இருண்ட உலகோடு தன்னை ஒன்றாக்கிவிடும் என்பதை உண்ட பின்னே உணர்ந்தாள். இசநாகி வருவதை

தூரத்தில் பார்த்தவள் இருஞ்கு பின்னிருந்த இருளில் ஒளிந்து கொண்டாள்.

இனிய சொல் பேசி இசநாகி யோமிதேவளின் மனதைக் கவர்ந்தான். இசநாமியை தன்னோடு மண்ணுலகுக்கு அழைத்து செல்ல அனுமதி கேட்டான். மரணதேவனா பறித்த உயிரை திரும்பவும் தருகிறவன்? ஆனால் அவள் ஒன்றுமறியாதவன் போல வேடமிடுவதில் வல்லவன். இசநாமி இருக்குமிடத்தைக் கூறி 'அவள் இருளில் இருக்கிறாள். விளக்கொன்று ஏற்றி அவளறைக்குச் செல். அவளைக் கண்டு வெளியேறும் வாயில் வழியாக உண்ணோடு அழைத்துச் செல்' என்று புன்னகையோடு யோமிதேவன் கூறினான்.

விளக்கோடு அறைக்குள் இசநாகி நுழையும் போது இசநாமி 'விளக்கை அணை' என்று கூவினாள். அவள் குரலைக் கேட்ட மகிழ்ச்சியில் அவள் முகம் காண விளக்கு சுடரை மேலும் தூண்டினான் இசநாகி.

அவன் கண்டது யோமிலோக உணவை உண்டதால் அழகனைத்தும் இழந்து நின்ற பெண் எலும்புக்கூட்டை.

அழகற்ற நிலையில் தன்னை இசநாகி பார்த்துவிட்டான் என்று பெருங்கோபம் கொண்டாள் இசநாமி. அவளை அஞ்சிய இசநாகி, யோமி உலகை விட்டு வெளியே ஓடினாள். 'உண்ண அழிக்காவிட்டால் என் உருவத்தைப் பற்றி அனைவரிடமும் சொல்லி விடுவாய்' என்று கூறி அவளை பின்தொடர்ந்தாள் இசநாமி.

'பாதாளத்தை விட்டு முதலில் வெளியே வந்த இசநாகி வாயிலை பெரிய பாறைக் கொண்டு மூடிவிட்டான். இப்போது உள்ளே போகும் வழி மட்டுமுண்டு. வெளியேறும் வழி மூடப்பட்டுவிட்டது'

'மூடிய மனிதனால் திறக்கவும் முடியுமல்லவா?' என்றான் ரூரு.

'அதைச் செய்ய துணிந்த எவரையும் இதுவரை நான் கண்டத்தில்லை' என்றான் பீதன்.

‘இதோ, இப்போது பாரும். அதை செய்யத் துணிந்துவிட்டவன் தம் முன் நிற்கிறான்’ என்றான் ரூரு.

வணங்கினான் பீத யாத்ரிகன். ‘தாயே, எமது தேசத்து சக்ரவர்த்திகளை தாங்கள் சந்தித்தால் உலகம் பூலோக சொர்க்கமாகும் வாய்ப்பு வரும். தாங்கள் என் அழைப்பை ஏற்க வேண்டும்’ என்றான் பீத பயணி.

‘ஆகட்டும்’ என்றார் முதாட்டி. பின் ரூருவைப் பார்த்து ‘மகனே, நீயும் அன்பை பரப்பும் பணியில் ஈடுபடுவாயானால் எனக்கு பேருதவியாக இருக்கும். எனக்கு வயதாகிவிட்டது’ என்றார் முதாட்டி.

‘மன்னிக்க வேண்டும் தாயே. நான் தேடுவது வேறு’ என்றான் ரூரு.

‘ஆம். உனக்குரிய வழி எதுவோ அதில் பயணம் செய்வதுதான் உனக்கு நல்லது. மகனே, உன் முயற்சியில் உனக்கு சரியான வழிகாட்ட வல்லவர் துரியரிஷி மட்டுமே என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மற்றவர்களால் இருளாகற்றும் ஒளியை உனக்குத் தர இயலும். அவரோ, இருளையே ஒளியாக மாற்றவல்லவர். உனக்கு வெற்றி உண்டாக்ட்டும்’ என்று ஆசி கூறி விடை தந்தார் முதாட்டி.

வந்தனம் கூறிவிட்டு நடக்கத் தொடங்கினான் ரூரு.

நீலப்பறவை அவனைப் பின் தொடர்ந்தது.

ஓக்ல

(தொடரும்)

(கதையைக் கால இடைவெளியின்றித் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@motherservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரி மூலம் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.)

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பெறுவதே கொடுப்பது

பெற்றுக் கொள்வோரில்லை எனில் கொடுக்க முடியாது.
பெறுவது செயல்.
கொடுப்பதும் செயல்.
மனதைத் தொட்டால் செயலுக்கு நோக்கம் எழும்.
மனம் பாவ புண்ணியத்தின் உறைவிடம்.
மனம் செயலை நல்லதாக அல்லது கெட்டதாகக் கருதும்.
மனத்திற்கு எண்ணம் போல் உடலுக்குச் செயல்.
பெறுவதும் கொடுப்பதும் மனித உறவு.
மனித உறவு பவரை (சக்தியை) உற்பத்தி செய்யும்.
பண்ணதை உற்பத்தி செய்வது மார்க்கெட்டில் மனித உறவு.
கொடுப்பது பெரியது, பெறுவது சிறியது என்பது மனிதனில் காலத்தின் கருத்து.
காலம் மாறினால் கருத்து மாறும்.
காலத்தால் மாறாத கருத்துக்கு ஆன்மீக அர்த்தம் உண்டு.
காலம் சிருஷ்டிக்கு அஸ்திவாரம்.
காலம் ஆத்மாவின் அக வெளிப்பாடு.
இடம் ஆத்மாவின் புற வெளிப்பாடு.
சத்தியம் ஆத்மாவின் அகபுற முழு வெளிப்பாடு.
பெறுவதும் சத்தியம் கொடுப்பதும் சத்தியம்.
சிறியது பெரியது மனித மனம் அறிவது.
உலகில் சிறியது பெரியது இல்லை.
கண்பார்வைக்கு சிறியது பெரியதுண்டு.
மனப்பார்வை அதை வலியுறுத்தும்.
அனுவும் அனந்தமும் ஒன்றானால் எது பெரியது? எது சிறியது?

கொடுப்பதே பெறுவது

கொடுக்கப் பிரியப்படுபவர் சிலர்.
பெறுமட்டும் பிரியப்படுபவர் சிலர்.
கொடுப்பதைப் பெறுவரில்லை என்பது கொடுப்பவர் குறை.
கொடுப்பதற்கு கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும்.
கொடுப்பது இறைவன் கொடுப்பது - அருள்.
கொடுப்பதை ஒருவர் பெறுவது பேரருள்.
கம்பெனிகள் புது சர்க்கை உலகுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.
மக்கள் பெறுவது கம்பெனிக்கு சேவை - இலாபம்.
அருள் பெறுவாரில்லை எனக் 'குறை'ப்படுகிறது.
அருளைப் பெறுபவர் அதை அன்பாக பிறருக்கு அளிக்கிறார்.
இறைவன் கொடுப்பதை மக்கள் பெறுவது பூலோக சுவர்க்கம்.
பசுவால் கன்றுக்கு பால் கொடுக்காமலிருக்க முடியாது, மடி கணக்கும்.
தாய் தருவதைப் பெற குழந்தை இருப்பது பாக்கியம்.
கொடுப்பதும் பெறுவதும் மனித உறவு - செல்வம்.
அன்பைக் கொடுப்பதும் பெறுவதும் அருட்செல்வம்.
மணல் (silicon) தருவது கம்ப்யூட்டர்.
சர்க்கார் தரும் இலவசக் கல்வியைப் பெறுவது வளர்ச்சி.
சர்க்கார் தருவதை மனிதன் பெற முடியாது.
சமூகம் சர்க்காரைவிட அதிகமாகத் தரவல்லது.
நமக்கு எதைக் கேட்பது எப்படிக் கேட்பது எனத் தெரியவில்லை.
அபரிமிதமான அதிர்ஷ்டம் அமோகமாக உண்டு.
பெறுவது நாம் செய்வது.

